

عیسی و سامری زنا

^۱ وختی عیسی بفهمسه که علماً فرقه فریسی بشنسنه وه یحیی چم ویشتر دمبال رو دارنه و وشون غسل تعمید دنه ^۲ هر چن- عیسی شاگردون تعمید دانه نا شه - ^۳ یهودیه منطقه ره ترک هاکارده و آت گش دییه جلیل منطقه بُورده. ^۴ و لازم بییه سامره منطقه چم رد بویه ^۵ پس سامره یتا شهر دله که وه اسم سوخار بییه برسیه، اونجه یتا قواره زمین نزدیکی بییه که یعقوب، شه ریکا یوسف هدا بییه. ^۶ یعقوب چاه اونجه بییه و عیسی- سفر چم خسه بییه و چاه پلی هنیشته. ساعت حدوداً دوازده ظهر بییه.

^۷ یتا سامری زنا بییمو تا چاه چم اوه بکشه. عیسی- وه ره باته: «آت کم م ره اوه هاده»، ^۸ چوون وه شاگردون غذا بخرین و سه شهر بُورده بییه. ^۹ سامری زنا وه ره باته: «چی طی ت که یهودی ای، م چم که سامری زنامه اوه خوانی؟» چوون یهودیون سامریون همراه معاشرت نکاننده. ^{۱۰} عیسی وه جواب باته: «اگه خدا هدیه ره فهیمی. و دونسی- کیه که ت ره گانه؛ آت کم م ره اوه هاده، ت شه وه چم خواسی و وه ت ره اوی دائه که ت ره زندگی هاده.» ^{۱۱} زنا وه ره باته: «آقا، هیچی ندارنی وه همراه اوه بکشی- و چاه هم خله گود، پس اون اوی که زندگی دنه ره کجه چم یارنی؟ ^{۱۲} مگه ت آمه جد یعقوب چم گت تری؟ وه این چاه ایا ره هدا، و شه و وه ریکائون و وه گله ها اون چاه چم بخرنده؟» ^{۱۳} عیسی- باته: «هر کی این اوه چم خارنه، آی هم تشنا بونه. ^{۱۴} ولی هر کی اون اوه چم که من وه ره دیمبه بخره، هیچ وخت آی تشنا نونه، اوی که من وه ره دیمبه وه وجود دله یتا چشمه واری بونه که تا زندگی ابدی جوشنه و سرشور بونه.» ^{۱۵} زنا باته: «آقا، این اوه چم م ره هاده، تا دییه تشنا نووم و اوه بییتن و سه اینجه نیم.» ^{۱۶} عیسی باته: «بور، شه مردی ره صدا هاگان و بردگرد.» ^{۱۷} زنا جواب هدا: «شی ندارمه.» عیسی باته: «راس گانی که شی ندارنی، ^{۱۸} چوون پنج تا شی داشتی و اونی که آین دارنی، ت شی نییه. اونچی باقی راسی!» ^{۱۹} زنا باته: «آقا، ویمبه ت یتا پیغمبری. ^{۲۰} آمه اجداد این کوه دله پرسش کاردنه، ولی شما گانی جایی که مردم ونه اون دله پرسش هاگان اورشلیم شهر.» ^{۲۱} عیسی- باته: «ای زن، باور هاگان، مووقه ای رسنه که آسمونی پییر نا این کوه دله پرسش کاندینی، نا اورشلیم دله. ^{۲۲} شما اونچی نشناسنی ره پرسش کاندینی، ولی ایا اونچی ره اشناسمی ره پرسش کامی، چوون نجات از طریق یهود قوم انه. ^{۲۳} ولی مووقه ای رسنه، و آین هم برسیه، که پرسنده ها حیقی، آسمونی پییر، روح و حیقت دله پرسش کاندنه، چوون آسمونی پییر این جور آدمون دیمال دره تا وه ره پرسش هاگان. ^{۲۴} خدا روح، و وه پرسنده ها ونه خدا ره روح و حیقت دله پرسش هاگان.» ^{۲۵} زنا باته: «دومبه که ماشیح (همون مسیح موعود) انه؛ وختی وه بییه، همه چی ره آمه و سه گانه.» ^{۲۶} عیسی وه ره باته: «من که ت همراه گب زمبه، همونمه.»

^{۲۷} همون مووقه، عیسی- شاگردون، بردگردسنه. وشون تعجب هاکارده که عیسی- یتا زنا! همراه دره گب زنده. ولی هیچ کدوم نپرسیه «چی خوانی؟» یا «چه وه همراه گب زندی؟» ^{۲۸} اون وخت زنا، شه پیلکا ره بنه بییشته و شهر دله بُورده و مردم باته: ^{۲۹} «بنین مردی ره بوینین که هر اون چی تا آین هاکارده بیمه ره، م ره باته. ممکن نییه وه مسیح موعود بوئه؟» ^{۳۰} پس وشون شهر چم بیرون بییمونه و عیسی پلی بُورده.

۳۱ این میون، شاگردون وه چم خواهش هاگردنه، باتنه: «إسّا، یه چی بخر.» ۳۲ ولی عیسی. وشون باته: «من غذایی دارمه که شما اون چم خور نیدارنی ۳۳ شاگردون همدییه ره باتنه: «مگه کسی وه وسه غذا بیارده؟» ۳۴ عیسی وشون باته: «م غذا این که شه فرسندِه اراده ره بهجا بیارم و وه کار انجام هادِم. ۳۵ این گب نشنسی که همتی چهار ماه تا درو مووقه بَمونسه؟» هارشین شما ره گامبه، شه چش واز هاکانین و بونین که زمین دروئه آمادئه. ۳۶ آئن، دروگر شه دسمزگرنه و زندگی ابدی وسه محصول جمع کاندِه، تا اونی که کارنه و اونی که درو کاندِه با هم خِشال بَوون. ۳۷ این مَثَل جا اینجه ئه که «یتا کارنه و یتا دییه درو کاندِه». ۳۸ مَن شما ره بفرسیمه تا محصولی ره درو هاکانین که شمه دسرنج نییه. بقیه رَحمت بکشینه و شما وشون دسرنج برداشت کاندینی.»

۳۹ اون زنا! شهادتِ خاطری که باوته بییه «هر اون چی تا آئن هاکارده بیمه ره م ره باته» خله از سامریون که اون شهر دله زندگی کاردنه عیسی. ره ایمون بیاردنه. ۴۰ وختی اون سامریون عیسی. پلی بییمونه، وه چم بخواسنه وشون پلی بَمونه. پس عیسی. د روز اونجه بَمونسه. ۴۱ و خیلایا دییه، وه گب خاطری ایمون بیاردنه. ۴۲ وشون اون زنا ره گاتنه: «دییه فقط ت گب خاطری نییه که وه ره ایمون یارمی، چوون شه إما وه گب بشنسیمی و دومی که این مردی حقیقتن دنیا! نجات دهنده ئه.»

۴۳ د روز بعد، عیسی اونجه چم، جلیل منطقه بُورده، ۴۴ چوون عیسی. شه باوته بییه که «پیغمبر شه زادگاه دله حرمت ندارنه.» ۴۵ پس وختی جلیل برسیه، جلیلیون خِشالی همراه وه چم استقبال هاگردنه، چوون وشون هم عیدِ وسه به اورشلیم بُورده و تموم اونچی عیسی اونجه هاکارده بییه ره بدی بینه.

عیسی یتا درباری ریکا ره شفا دنه

۴۶ بعد ات گش دییه عیسی قانای جلیل دله بُورده، همونجه که اوه ره شراب هاکارده بییه. اونجه یتا از درباریون دییه که یتا مریض ریکا، گفَرناحوم شهر دله داشته. ۴۷ وختی اون مردی بشنسه عیسی یهودیه چم به جلیل بییمو، وه پلی بورده و وه چم خواهش هاکارده بییه و وه ریکا ره شفا هاده، چوون وه ریکا داشته مرده. ۴۸ عیسی. وه ره باته: «تا نشونه و معجزات تونین، ایمون نیارنی.» ۴۹ اون درباری مردی باته: «آقا، پش از اون که م وجه بَمیره، برو.» ۵۰ عیسی. وه ره باته: «بُور؛ ت ریکا زنده موندنه.» اون مردی عیسی. گب باور هاکارده و راه دکتِه. ۵۱ همتی راه دله دییه که وه نوکرون وه پشواز بییمونه، وه ره باتنه: «ت ریکا ذره خوار بونه.» ۵۲ وشون چم برسیه: «از چه ساعتی وه حال ذره خوار بونه؟» باتنه: «دیروز، ساعت یک بعد از ظهر وه توو قطع بییه» ۵۳ اون وخت پیر بَهَمسه که این همون ساعتی بییه که عیسی. وه ره باوته بییه: «ت ریکا زنده موندنه.» پس شه و وه تموم خنواده ایمون بیاردنه. ۵۴ این دوّمین نشونه و معجزه ای بییه که عیسی، مووقه ای که یهودیه چم به جلیل بییمو، انجام برسانیه.

عیسی پتا فلج مردی ره شفا دینه

^۱ چَن وَخت دبیّه، یهودِ پتا از عیداً بییه، عیسی- اورشلیم شهر بُورده. ^۲ اورشلیم دله، «دروازه گسفن» پلی پتا حوض دَره که آرامی زوون، اون «بیت حسدا» گاننه و پنچ تا رفاق دارنه و هر کدوم، سایبون دارنه. ^۳ اونجه پتا گت دسه از علیلون بخواته بینه، یعنی کورون، شلون و چلیخون. و انتظار کشینه اوه تکون بخره. ^۴ چوون اونا خیال کاردنه هر از گاهی پتا فرشته از طرفِ خداوند ایتمو و اوه ره تکون دائه؛ اوّلین نفر بعد از اینکه اوه تکون خارده حوض دله شیه، هر مرضی چم که داشته شفا گته.

^۵ اونجه، پتا مردی دبیّه که سی و هشت سال غلیل بییه. ^۶ وَختی عیسی- وه ره اونجه بخواته بدیئه و بفهمسه که خله وَخت این حالِ دِچارِ، وه ره باته: «خوانی شفا بیری؟» ^۷ غلیلِ مردی جواب هدا: «آقا، هیچکی ره ندارمه وَختی اوه تکون خارنه، م ره حوض دله بیپله، و تا شه ره اونجه برسونم، یه نفر دبیّه پش از من دله شونه.» ^۸ عیسی- وه ره باته: «پرس، شه لا ره چم هاکان و راه دکف.» ^۹ اون مردی درجا شفا بییته و شه لا ره چم هاکارده و راه دکته.

اون روز، یهودیون مقدس شنبه بییه. ^{۱۰} پس یهودیون اون مردی که شفا بییته بییه ره باتنه: «آمروز شنبه هسه و ت شرعاً اجازه ندارنی که شه لا ره بیری و از جایی به جای دبیّه بوری.» ^{۱۱} وه جواب هدا: «اونی که م ره شفا هدا م ره باته شه لا ره چم هاکان و راه دکف.» ^{۱۲} وه چم پرسینه: «اونی که ت ره باته شه لا ره چم هاکان و راه دکف، کیه؟» ^{۱۳} ولی اون مردی که شفا بییته بییه ندونسه وه کیه، چوون عیسی- جمیّت دله غیب بییه بییه.

^{۱۴} ات کم بعد، عیسی- وه ره معبد دله پی دا هاکارده وه ره باته: «هارش دبیّه خوار ب ای! دبیّه گناه نکن تا یه چی بدتر ت سر نییه.» ^{۱۵} اون مردی بُورده و یهودیون باته: «اونی که م ره شفا هدا، عیسی نه.»

^{۱۶} این وسه بییه که یهودیون عیسی ره اذیت کاردنه، چوون مقدس شنبه دله این جور کارا ره کارده. ^{۱۷} ولی عیسی- وشون جواب هدا «م پیپر همتی دَره کار کاندّه، من هم کار کامبه.» ^{۱۸} این وسه، یهودیون ویشتر از قبل خواسنه وه ره بکوشن، چوون نا فقط مقدس شنبه قانون اشکندیه، بلکه حتی خدا ره شه پیپر خوندسه و شه ره خدا همراهِ برابر دونسه.

خدا ریکا قدرت و اختیار

^{۱۹} پس عیسی وشون باته: «حییقتن، شما ره گامبه که ریکا شه چم نتونده کاری هاکانه مگه کارایی که وینده وه پیپر کاندّه؛ چوون هر چی پیپر کاندّه، ریکا هم همون کار کاندّه. ^{۲۰} چوون پیپر، ریکا ره دوس دارنه و هر چی شه کاندّه ره وه ره سراغ دینه و کارای گت تر از این هم وه ره سراغ دینه تا شما بهت هاکانن. ^{۲۱} چوون همون جور که پیپر مرده ها ره زنده کاندّه و وشون زندگی دینه، همون جورم ریکا هر کی که بخواد، زندگی دینه. ^{۲۲} چوون پیپر هیچ کی ره داوری نکانده، بلکه تموم داوری ره ریکا ره بسپارسه. ^{۲۳} تا تموم مردم ریکا ره حرمت بییلن، همون جور که پیپر حرمت اییلننه. کسی که ریکا ره حرمت نییلننه، پیپری که وه ره بفرسیه ره

هم حرمّت نپيښته. ^{۲۴} حَيِّقَتِن، شِما ره گامبه، هرکي م کلامِ بَشْنُئِه و اونې که م ره بفرسيه ره ايمون بياره، زندگي ابدی دارنه و داوری نوونه، بلکه مرگي چم به زندگي منتقل بيه. ^{۲۵} حَيِّقَتِن، شِما ره گامبه، مووقه ای رسنه، بلکه همين اَلِن که مرده ها خِدا ریکا ونگ اِشْنُئِه و اونايي که اِشْنُئِه، زنده بوننه. ^{۲۶} چوون همون جور که پير شه دله زندگي دارنه، همون جورم ریکا ره هم عطا هاکارده تا شه دله زندگي داره، ^{۲۷} و وه ره اين اختيار هدا تا داوری هم هاکنه، چوون که وه انسان ریکائه. ^{۲۸} اين گبا چم تعجب نكين، چوون مووقه ای رسنه که توم اونايي که قبر دله درنه، وه ونگ اِشْنُئِه. ^{۲۹} و بيرون اِنه و اونايي که خواری هاگردنه، زنده بوننه که تا ابد زندگي هاکنن، و اونايي که بدی هاگردنه، زنده بوننه تا داوری بوون. ^{۳۰} من شه چم کاری نتموبه هاکنم، بلکه طبق اونجي که اِشْمبه داوری کامبه و م داوری عادلانه نه، چوون شه خواسه دِمبال دَنيمه، بلکه اون خواسه دِمبال درمبه که م ره بفرسيه.

^{۳۱} «اگه من شه خوري شهادت هادِم، م شهادت اعتبار ندارنه. ^{۳۲} يه نفر دييه دره که م خوري شهادت دنه و من دومبه شهادتي که م خوري دنه اعتبار دارنه. ^{۳۳} شما کسايي ره يحيي پلي بفرسيني و وه حقيقت شهادت هدا. ^{۳۴} نا اينکه من آدم شهادت قبول دارم، بلکه اين وسه اين گبا ره زمبه تا شما نجات بيرين. ^{۳۵} يحيي يتا لمپا واري سوته و نور داته، و شما خواسيني يه لحظه وه نور دله خش بوئين. ^{۳۶} ولي من شهادتي گت تر از يحيي شهادت دارمه، چوون کارايي که پير م ره بسپارسه تا انجام هادِم، يعني همين کارايي که کامبه، م خوري شهادت دنه که پير م ره بفرسيه. ^{۳۷} و همون پيري که م ره بفرسيه، شه م خوري شهادت هدا. شما هيچ وخت وه ونگ نشنسيني و هيچ وخت وه ره نديني ^{۳۸} و وه کلام شمه دل دله دنيه، چوون اونې که وه ره بفرسيه ره ايمون نداريني. ^{۳۹} شما مقدس بنويشته ها ره دقت همراه خونديني، چوون خيال کانديني از طريق اون زندگي ابدی داريني و اسا اون که اينها هم م خوري شهادت دينه. ^{۴۰} ولي همتي هم نخوانني م پلي بئين تا زندگي دارين. ^{۴۱} «آدمون چم جلال قبول نکامبه، ^{۴۲} ولي دومبه که شما خِدا مَحَبَّت شه دل دله نداريني. ^{۴۳} من شه پير اسم همراه بيتمومه، ولي شما م ره قبول نکارديني. اگه يه نفر دييه شه اسم همراه بيه، وه ره قبول کانديني. ^{۴۴} چي طی تونديني ايمون بيارين در حالی که جلال، همدويه چم قبول کانديني، و اون جلال دِمبال، که خِدا يکتا ظرف چم بوئه، دنيه؟ ^{۴۵} خيال نكين منمبه که پير پلي شما ره متهم کامبه؛ شمه متهم گنده موسي پيغمبر، هموني که وه ره امید دوسيني. ^{۴۶} چوون اگه موسي ره ايمون يارديني، م ره هم ايمون يارديني چوون که وه م خوري بنويشته. ^{۴۷} ولي اگه وه نوشته ها ره باور نداريني، چي طی م گبا ره باور کانديني؟»

۶

عيسى پنج هزار نفر غذا دنه

^۱ چن وخت دييه، عيسى. جليل دريا! اون دس که همون تيريه دريا بيه، بورد. ^۲ گت

جَمِئِيّی وه دِمبال راه دَكِئنه چوون نشونه و معجزاتی ره كه مریضونِ شفا هِدائِن موقه انجام دائه ره بدی بینه. ^۳ پس عیسی- پتا تپه سر بُورده و شه شاگردونِ هِمراه اونجه هِنیشته. ^۴ یهودیونِ پَسَخ عید نَزیک بییه. ^۵ وختی عیسی. هارِشیه و بدینه گتِ جَمِئِيّی وه سَمَت اِننه، فیلِیپُس باته: «كجه جَم نون بَخرنیم تا این مَرِدِم بَخُرِن؟» ^۶ این باته تا وه ره آزمود هاكانه، چوون شه دونسه چی ونه هاكانه. ^۷ فیلِیپُس جَواب هِدا: «آگه شیش ماه كارگرِ دَسَمِز اِندا هم نون بَخرنیم وِشونِ گَفافِ نَدنه، حتّی آگه هر كِدوم فِقَط یه تیکه بَخُرِن.» ^۸ پتا از وه شاگردون كه وه اسم آندریاس و شَمعونِ پَطْرُسِ بَرار بییه، باته: ^۹ «پتا ریکا وچه اینجه دَره كه پَنج تا نون جُو و دتا ماهی دارنه، ولی این چی طی این جَمِئِيّی گَفافِ دَنه؟» ^{۱۰} عیسی باته: «مَرِدِم هِنیشونین.» اونجه خله واش دَبیه. پس مردا كه حدوداً پَنج هزار نُفر بینه، هِنیشتنه. ^{۱۱} اون وخت عیسی- نونا ره بَبیته، و بعد از شُكر هاكاردَن، اونا میون كه نیشته بینه رَسِد هاكارده، و ماهی ها ره هم، به اندازه ای كه خواسنه وِشون هِدا. ^{۱۲} وختی سِر بینه، عیسی- شه شاگردونِ باته: «اضافه تیکه نونا ره جَمع هاكانین تا چیزی هِدِر نُوه.» ^{۱۳} پس اونا ره جَم هاكاردنه و اون پَنج تا نون جُو تیکه ها اِجَم كه جَمِئِيّی بَخُرده بینه، دوازه رَمبیل پر بییه. ^{۱۴} وختی مَرِدِم این نشونه و معجزه كه عیسی- هاكارده بییه ره بدینه، بائنه: «حِیقِئِن وه هَمون پیغمبری كه ونه دِنیا دله پیّه.» ^{۱۵} عیسی وختی بَقَهْمسه كه مَرِدِم خواننه، پَنج وه ره به زور بَیرن و پادشاه هاكانن، اونجه ره تَرَك هاكاردو ات گَش دییه تیناری كوه سر بُورده.

عیسی اوه سر راه شونه

^{۱۶} نِماشونِ موقه، عیسی- شاگردون، دِریا سَمَت بُورده ^{۱۷} و لَتكا سِوار بینه، دِریا اون دَس، گَفَرناحوم شَهْر سَمَت راه دَكِئنه. هِوا تاریك بییه بییه، ولی عیسی- هَمتی وِشونِ پَلی نییمو بییه. ^{۱۸} همون موقه، دِریا ره كِلاكِ بَبیته، چوون تَبَد وا زوئه. ^{۱۹} وختی یه فَرَسَخ اِندا پارو بَزو بینه، عیسی- ره بدینه كه دِریا سَر راه شونه و لَتكا ره نَزیک بونه. پس وَحِشَت هاكاردنه. ^{۲۰} ولی عیسی وِشونِ باته: «مِن هَسْمه؛ نَتْرَسین.» ^{۲۱} بعد خواسنه وه ره لَتكا سِوار هاكانن، كه لَتكا همون موقه اون جایی كه خواسنه بُورن، بَرسیه.

عیسی، زندگی نون

^{۲۲} فِردا اُون روز، جَمِئِيّی كه دِریا اُون دَس بَمونسه بینه، بَقَهْمِسِنه كه به جِزِ پتا لَتكا، لَتكا اِی دییه ای اونجه دَنی بییه، و هَم دونسنه كه عیسی- شه شاگردونِ هِمراه لَتكا سِوار نییه، بَلكه شاگردونِ تیناری بُورده بینه. ^{۲۳} بعد چن تا لَتكا دییه تَبیریه جَم بَبیْموننه و نَزیک جایی بَرسینه كه وِشون بعد از اینكه خِداوندِ شُكر هاكارده بینه، نون بَخُرده بینه. ^{۲۴} پس وختی جَمِئِيّی بَقَهْمِسِنه كه نا عیسی- اونجه دره و نا وه شاگردون، اونا لَتكاها ره سِوار بینه و عیسی- پی دا هاكاردَن و سه گَفَرناحوم بُورده.

^{۲۵} وختی عیسی- ره دِریا اُون دَس پی دا هاكاردنه، وه ره بائنه: «اِسّا، كِی اینجه بَبیْموئی؟» ^{۲۶} عیسی جَواب هِدا: «حِیقِئِن، شِما ره گامبه، مِ دِمبالِ گِرْدِنی نا نشونه و معجزاتی خَاطِرِی كه بَدینی، بَلكه اُون نونی خَاطِرِی كه بَخوردینی و سِر بَبی. ^{۲۷} كار هاكانن، ولی نا خِرایی و سه كه از بین شونه، بَلكه خِرایی و سه كه تا زندگی ابدی بجا موندنه، خِرایی كه اِنسانِ ریکا شِما ره

دنه. چوون خِداا پيپر وه سر مُهر تاييد بزو.»^{۲۸} اون وخت وه چم پپرسينه: «ونه چي هاكائيم تا خِداا كارا ره انجام هداا بوئيم؟»^{۲۹} عيسى- چواب هدا: «خِداا كارا اين كه اوني كه وه بفرسيه ره ايمون بيارين.»^{۳۰} وشون عيسى ره بائنه: «پس چه نشونه و معجزه اي آمه وسه كاندی تا بويينيم و ت ره ايمون بياريم؟ چه نشونه اي اِما ره سراغ دني؟»^{۳۱} آمه اجداد صحراا دله متا؛ اون نوني كه آسمون چم بارسه ره بخردنه، همون جور كه مقدس نوشته هاا دله بَنوشته بييه: «موسي آسمون چم وشون نون هدا تا بخرن.»^{۳۲} عيسى- چواب هدا: «حقيقتن، شما ره گامبه، موسي نبييه كه اون نون آسمون چم شما ره هدا، بلكه م پيپر كه حقيقي نون آسمون چم شما ره دنه.»^{۳۳} چوون خِداا نون، اوني كه آسمون چم انه و دنيا ره زندگي بخشنه.»^{۳۴} پس بائنه: «آقا؛ همش اين نون اِما ره هاده.»^{۳۵} عيسى وشون بائه: «اون نوني كه زندگي بخشنه من هسيمه. هر كي م پلي بيته، وشنا نوننه، و هر كي م ره ايمون بياره هيچ وخت تشنا نوننه.»^{۳۶} ولي همون جور كه شما ره بائمه، هر چن م ره بديني، ولي همتي ايمون نياري. ^{۳۷} تموم كساپي كه پيپر م ره دنه، م پلي اننه؛ و هر كي كه م پلي اننه، وه ره هيچ وخت شه پلي چم بيرون نكامه.»^{۳۸} چوون آسمون چم چر نيتمومه تا شه خواسه ره انجام هادِم، بلكه بيتمومه تا شه بفرسيه خواسه ره انجام برسونم.»^{۳۹} و م بفرسيه خواسه اين كه از اون كساپي كه وه م ره هدا، هيچ كدوم از دس ندم، بلكه وشون قيامت روز دله زنده هاكائيم.»^{۴۰} چوون م پيپر خواسه اين كه هر كي كه ريكا ره اميد دونه و وه ره ايمون بياره، زندگي ابدی ره داره، و من قيامت روز وه ره زنده كامبه.»

^{۴۱} اون وخت يهوديون وه خوري غرغر هاكاردنه، چوون كه بااوته بييه: «من اون نوني هسيمه كه آسمون چم بيتيمو.»^{۴۲} وشون بائنه: «مگه اين مردی، عيسى، يوسف ريكا نبييه كه اِما وه پيپرمار اِشناسمبي؟ پس چي طي كه اَلن گانه، ”آسمون چم بيتيمومه“؟»^{۴۳} عيسى- وشون چواب هدا: «شه دله آنده غرغر نكنين.»^{۴۴} هيچ كس نتونده م پلي بيته به جز اين كه پيپري كه م ره بفرسيه وه ره م سمت بَكشونه، و من قيامت روز، وه ره زنده كامبه.»^{۴۵} پيغمپرون بَنوشته هاا دله بيتيمو كه همه خِداا چم تعليم گرنه.» پس هر كي خِداا چم پشُسه بوئه و وه چم تعليم بيته بوئه، م پلي اننه.»^{۴۶} هيچ كي آسموني پيپر نديته، به جز اوني كه خِداا چم هسه؛ وه پيپر بدينه.»^{۴۷} حقيقتن، شما ره گامبه، هر كي ايمون داره، زندگي ابدی ره دارنه.»^{۴۸} من اون نوني هسيمه كه زندگي بخشمبه.»^{۴۹} شمه اجداد، متا ره صحراا دله بخردنه، با اين حال بمرده.»^{۵۰} نوني كه آسمون چم انه جوري كه هر كي وه چم بخره، ديهه نميبرنه.»^{۵۱} من اون نوني هسيمه كه زندگي بخشنه و آسمون چم انه. هر كي اين نون چم بخره، تا ابد زنده موندنه. م تن اون نوني كه دمبه تا دنياا مردم زندگي دارن.»

^{۵۲} پس يهوديون ميون بحث دكته و گاتنه «چي طي اين مردی تونده شه تن اِما ره هاده تا بخريم؟»^{۵۳} عيسى وشون بائه: «حقيقتن، شما ره گامبه، تا انسان ريكاا تن تخرين و وه خون نَوشين، شه دله زندگي نِدارني.»^{۵۴} هر كي م تن بخره و م خون بنوشه، زندگي ابدی دارنه، و من قيامت روز وه ره زنده كامبه.»^{۵۵} چوون م تن بخردني حقيقي و م خون نوشيدني حقيقي هسه.»^{۵۶} كسي- كه م تن خارنه و م خون نوشنه، در من موندنه و من در وه موندمبه.»^{۵۷} همون جور اون پيپري كه زندگي دنه م ره بفرسيه و من همون پيپر خاطري زندمه، همون

جوړم اونی که م ره بخره م خاطرې زنده موندنه. ^{۵۸} این اون نونی که آسمون چم بییمو؛ نا اون نون واری که شمه اجداد بخردنه، و با این حال بمردنه؛ بلکه هر کی که این نون چم بخره، تا آید زنده موندنه.» ^{۵۹} عیسی. این گباره وختی بزوه که گفرناحوم پتا عبادتگاه دله داشته تعلیم داته.

پطرس اعتراف کاندہ

^{۶۰} خله از عیسی شاگردون وختی این گب پشُسنه باتنه: «این گب سنگین، کی تونده اون قبول هاکنه؟» ^{۶۱} ولی عیسی. که دونسه وه شاگردون این جریان وسه غرغر کاندنه، وشون باته: «(آیا) این جریان شما ره نارحت کاندنه؟ ^{۶۲} پس اگه انسان ریکا ره بوینین که به جایی که اول ذبیله لو شونه، چی کاندینی؟ ^{۶۳} خدا روح که زنده کاندنه؛ تن فایده ای ندارنه. گب هایی که من شما ره بزومه، روح و زندگیه. ^{۶۴} ولی بعضی از شما درنه که ایمون نیارننه.» چون عیسی از اول دونسه چه کسای ایمون نیارننه و اون کیه که وه ره دشمن تسلیم کاندنه. ^{۶۵} و باته: «این وسه شما ره بامته هیچ کی نتونده م پلی پتیه، به جز این که از طرف آسمونی پیر وه ره هدا بووه بوئه.»

^{۶۶} بعد، خله از وه شاگردون، بردگردسنه و دیبه وه ره همراهی نکاردنه. ^{۶۷} پس عیسی. اون دوازده شاگرد باته: «(آیا) شما هم خواننی بورین؟» ^{۶۸} شمعون پطرس جواب هدا: «آقا، کینه پلی بوریم؟ زندگی ابدی کلام، ت پلی ذره. ^{۶۹} و اما ایمون بیاردیمی و دومی که ت اون فدوس خدا هسی.» ^{۷۰} عیسی. وشون جواب هدا: «مگه شما دوازده نفر من انتخاب نکاردمه؟ با این وجود، به نفر از شما پتا ابلیس.» ^{۷۱} عیسی، یهودا، شمعون اشخریوطی ریکا ره اشاره کرده، چون وه که پتا از اون دوازده نفر بیبه، خواسه عیسی. ره دشمن تسلیم هاکنه.

V

عیسی به عید خیمه ها شونه

^۱ بعد از اون، یه چن وخت، عیسی. جلیل منطقه دله گردسه، چون نخواست یهودیه منطقه دله دووه، چون یهودیون خواسنه وه ره بکوشن. ^۲ عید خیمه ها که پتا از یهودیون عید بیبه، نزدیک بیبه، ^۳ پس عیسی برارون وه ره باتنه: «اینجه ره ترک هاکن و به یهودیه بور تا ت شاگردون هم کارایی که کاندی ره بوینن، ^۴ چون هرکی بخواد معروف بووه، پنهونی کار نکاندنه. ت که این کار ره کاندی، شه ره دنیا ره سراغ هاده.» ^۵ چون حتی وه برارون هم وه ره ایمون نیارده بینه. ^۶ عیسی. وشون باته: «همتی م وخت نرسیه، ولی شمه وسه هر وختی مناسب. ^۷ دنیا نتونده شمه جم بزار بوئه ولی م چم بزار، چون من شهادت دمه که وه کارا بد. ^۸ شما، عید وسه بورین، من این عید وسه نمبه، چون همتی م وخت نرسیه.» ^۹ عیسی این باته و جلیل دله بمونسه.

^{۱۰} ولی بعد از اون که وه برارون عید وسه بوردنه، شه هم بورده، ولی نا آشکار بلکه

پنهونی. ^{۱۱} یهودیون، عید مووقه وه دِمبال گِردسِنه، گاتنه: «اون مَردي كِجه دَره؟» ^{۱۲} مَرديم میون عیسی. خَوری خَله پِچ پِچ بییه. بعضیا گاتنه: «خوار مَردي.» ولی بعضی. دییه گاتنه: «نا! مَرديم از راه به دَر كنده.» ^{۱۳} ولی چوون یهودیون چِم تَرسینه، وه خَوری هیچ کی عِلنی گَب نَزوئه.

^{۱۴} یه هفته عید، نصف بییه بییه، که عیسی. یهودیون مَعید دِله بییمو و شروع به تعلیم هِدائِن هاكرده. ^{۱۵} یهودیون بهت هاكاردنه، باتنه: «این مَردي كه اصلاً دین دَرَس نَخوندسه، چی طی تونده این جور علمی داره؟» ^{۱۶} پس عیسی. وِشون جَواب باته: «م تعالیم م چِم نییه، بلکه از ظَرِفِ اوئی که م ره بفرسیه. ^{۱۷} اگه کسی. بخواد خِداا خواسه ره انجام هاده، فهمنه که این تعالیم خِداي چِم هسه یا من شه چِم گامبه. ^{۱۸} اوئی که شه چِم گانه، شه جِلالِ دِمبال دَره، ولی اوئی که شه فرسندِه جِلالِ خوانه، راس گانه و وه دِله هیچ دِرویی دَنیه. ^{۱۹} مکه موسی پیغمبر، شریعت شما ره ندا؟ ولی همتی هَم هیچ کِدوم از شما اون عَمَل نَكانده. چه م بکوشَتِن دِمبال دَرنی؟» ^{۲۰} جَمیّت جَواب هِدانه: «تِ دِوو دارنی! کی تِ بکوشَتِن دِمبال دَره؟» ^{۲۱} عیسی وِشون جَواب باته: «من پِتا کار هاكاردمه و شما همه وه چِم بهت هاكاردینی. ^{۲۲} موسی، خَتِنه هاكاردِن حکم شما ره هِدا - البته این نا موسی چِم بلکه قوم اجداد چِم بییه - این وسه، مَقَدَس شنبه دله ریکائون خَتِنه کاندینی. ^{۲۳} اگه آدم مَقَدَس شنبه دله خَتِنه بونه تا موسی شریعت نِشکه، پس چه، وختی پِتا آدم مَقَدَس شنبه دِله سِلامتی کامل دِمبه، م چِم عَصَبانینی؟ ^{۲۴} ظاهر چِم داوری نِکِنین، بلکه به حق داوری هاکائین.»

^{۲۵} پس، بعضی. از اورشلیم مَرديم باتنه: «مگه این همونی نیه که وه بکوشَتِن دِمبال دَرنه؟ ^{۲۶} وه اینجه دَره و دَره عِلنی گَب زنده و وشون وه ره هیچی نارنه! ممکنه قُوم گت گتِ راس راسی بَقَهْمسه بوئن که وه همون مسیح موعود؟ ^{۲۷} اما دومبی این مَردي كِجه چِم بییمو، ولی وختی مسیح موعود ظُهور هاكانه، هیچ کی نَدونه وه كِجه چِم انه.» ^{۲۸} اون وخت عیسی. تعلیم هِدائِن مووقه، مَعید دِله، یلِنِد ونگ همراه باته: «م ره اِشناسنی و دوندینی كِجه چِم اِمبه. ولی مَن شه نییمومه. اوئی که م ره بفرسیه، حق؛ و شما وه ره نِشناسنی. ^{۲۹} ولی مَن وه ره اِشناسمبه، چوون مَن وه ظَرِفِ چِم بییمومه و وه م ره بفرسیه.» ^{۳۰} پس اونا این دِمبال دینه وه ره دستگیر هاکائین، ولی هیچ کی وه سَمَت دَس یلِنِد نَکارده، چوون همتی وه وخت تَرسی بییه. ^{۳۱} با این وجود، خَله از مَرديم وه ره ایمون بیاردنه. وِشون گاتنه: «مگه وختی مسیح موعود بیّه، این مَردي چِم ویشتر معجزه کانده؟»

^{۳۲} فَرسیون گوش بَرسیه که جَمیّت عیسی. خَوری این جور گَب های زنده. پس مَعید گت گتِ کاهنون و عِلماا فرقه فریسی، مَعید نَگهبونون بفرسیه تا وه ره دَسگیر هاکائین. ^{۳۳} اون وخت عیسی. باته: «یه چَن وخت دییه شمه هِمراه دَرمبه، و بعد شه فِرِسندِه پَلی شومبه. ^{۳۴} م دِمبال گِردِنی، ولی م ره پی دا نَکاندینی؛ اونجه که مَن دَرمبه، شما تَتوندینی پَئین.» ^{۳۵} پس یهودیون همدییه ره گاتنه: «این مَردي كِجه خوانه بُوره که اِما نَتومی وه ره پی دا هاکائیم؟ (آیا) خوانه یهودیون پَلی که یونان دله پَخش پِلانِه بوره و یونانیون تعلیم هاده؟ ^{۳۶} وه منظور چی بییه که باته "م دِمبال گِردِنی، ولی م ره پی دا نَکاندینی؛ و اونجه که مَن دَرمبه، شما تَتوندینی پَئین؟»

۳۷ عیدِ هفتهِ آخرین روز که عیدِ گتترین روز بییه، عیسی پلند بییه و پلند ونگِ همراه باته: «هرکی تَشَنائِه، مِ پَلی پیّه و بَنوشه. ۳۸ هرکی مِ ره ایمون دارنه، همون جور که مقدس بَنوشته گانه، وه دلِ چِم کیله اوی راه گَفنه که زندگی بَخِشِنه.» ۳۹ عیسی- این گبِ رُوحِ القُدوسِ خَوری بَزو، که اونایِ که وه ره ایمون بیارن اونِ پی دا کاندینه چوون رُوحِ القُدسِ هَمتی هِدا نَبیه بییه، این وِسِه که عیسی هَمتی جلالِ نَبیتِه بییه.

۴۰ بعضی- از مَرَدِم، وَختی این گبا ره بَشُئِسِنه بَاتِنه: «راسِ راسی که این مَرَدی هَمون پیغمبری که موسی پَشگویی هاکارده بییه.» ۴۱ بقیه گائنه: «مسیحِ موعود.» ولی یه دَسِه دییه پرسینه: «مگه مسیح، جلیلِ چِم ونه بیّه؟» ۴۲ مگه مقدس کتاب ها دلِه نااوتِه که مسیح، داوودِ نسلِ چِم هَسِه و بیتِ لَحِمِ چِم، ده ای که داوودِ اونِ دلِه زندگی کارده، انه؟» ۴۳ پس مَرَدِمِ دلِه، عیسی- خَوری اختلافِ دَکِتِه. ۴۴ بعضیا خواسِنه وه ره دَسگِیرِ هاکانِ، ولی هیچ کی وه سَمَتِ دَسِ پلند نَکارده.

۴۵ پس مَعْبِدِ نَگهبونون، مَعْبِدِ گتِ کاهِنون و عِلِمَا! فرقه فریسی- پَلی بَرَدگِردِسِنه. وشون نَگهبونونِ چِم پَرسینه: «چه عیسی- ره نیاردینی؟» ۴۶ نَگهبونونِ جَوَابِ هِدانه: «تا آلن، هیچ کی این مَرَدی واری گبِ نَزوئه!» ۴۷ فریسیونِ وشونِ جَوَابِ بَاتِنه: «مگه شِما هم گولِ بَخوردینی؟» ۴۸ (آیا) قومِ گتِ گتِ یا فریسیونِ چِم هیچ کی دَرِه که وه ره ایمون بیارده بوئه؟» ۴۹ ولی این مَرَدِمِ که شَرِیعَتِ چِم هیچی نَدونِدِنه، مَلعونَه.»

۵۰ نِقودیموس، که پِشِ تر عیسی- پَلی بُورده بییه و پِتا از فریسیونِ بییه، وشونِ باتِه: «مگه آمه شَرِیعَت، کسی. ره بدونِ اینکه اَوَّلِ وه گبِ بَشُئِنه و بَقَهْمِه چی هاکارده، مَحکوم کاندِه؟» ۵۱ وشونِ جَوَابِ هِدانه: «مگه تِ هم جَلِیلی هَسی؟ تحقیقِ هاکانِ و بَوینِ که هیچ پیغمبری جلیلِ چِم نَبّه.» ۵۲ بعد هر کدوم شه سِرِه بُوردِنه.

۸

۱ عیسی زیتونِ کوه بُورده.

زَناکارِ زَنایِ بَبخِشِیین

۲ زودِ صَواحی، عیسی آیِ دِواره مَعْبِدِ دِلِه بُورده. تِمومِ مَرَدِمِ وه پَلی بَبیمونَه؛ وه هِنیشته و وشونِ تَعْلیمِ هِدا. ۳ هَمون مَووقِه، توراتِ مَلَمون و عِلِمَا! فرقه فریسی، پِتا زَنایِ ره که زَنایِ مَووقِه بَبیتِه بَبینه ره مَرَدِمِ میون بیاردِنه، ۴ عیسی ره بَاتِنه: «إِسّا، این زَنایِ ره زَنایِ مَووقِه بَبیتِنه. ۵ موسی، شَرِیعَتِ دِلِه إِمّا ره حَکَمِ هاکارده که این جور زَنایِ ها وَنِه سَنگسارِ بَوون. إِسّا، تِ چی گانی؟» ۶ این بَاتِنه تا وه ره آزموَدِ هاکانِ و یه چی وه مِتَهَمِ هاکارَدِنِ وِسِه پی دا هاکانِ. ولی عیسی، خَمِ بییه و شه انگوسِ هِمراهِ بَنه سَرِ نِوشته. ۷ ولی چوون وشونِ هَمینِ جورِ وه چِم سِئالِ کارَدِنِه، عیسی- راسِ بییه و وشونِ باتِه: «شِمه میون، هرکی که گِناهی نَکارده، اَوَّلینِ سَنگِ وه ره بَزَنه.» ۸ و آیِ دِواره خَمِ بییه و پَنه سَرِ نِوشته. ۹ ولی وَختی اونا این گبِ بَشُئِسِنه، تَکِ تَکِ، از گتِ تا کِچیکِ اونجه چِم بُورَدِنه و عیسی- اون زَنایِ هِمراهِ که وه رُوبِ رو ایستِ هاکارده بییه تَبینا بَمونَسِه. ۱۰ عیسی راستِ بییه و وه ره باتِه: «ای زَنایِ، اونا کِجِه دَرِنه؟ هیچ کی

تِ رِه مَحْکُوم نَکاردِه؟»^{۱۱} زنا باته: «هیچ کی، آقا.» عیسی وه ره باته: «مین هم تِ ره مَحْکُوم نکامبه. بُور و دیبه گِناه نَکن.»

من نور دِنیا هَسِمه

^{۱۲} عیسی آت گش دیبه مَرَدِمِ هِمراه گب بَزو، باته: «مین نُورِ دِنیا هَسِمه. هرکی مِ دِمبال پَیّه، تاریکی دله راه نَشونه، بلکه زندگی نور دارنه.»^{۱۳} پس غِلْمالاً فرقه فریسی. وه ره بائنه: «تِ شه، شه و سه شَهَادَتِ دِنی، پس تِ شَهَادَتِ اَعْتَبَاری نِدارنه.»^{۱۴} عیسی. وِشونِ جِوابِ باته: «حَتّی اگه مین شه، شه و سه شَهَادَتِ هَادِم، مِ شَهَادَتِ راس، چوون دومبه کجه جِم بَیْمومه و کجه شومبه. ولی شِمَا نَدُونِدِنی مین کجه جِم بَیْمومه و کجه شومبه.»^{۱۵} شِمَا اَدْمِیزادِ فِکْرِ هِمراه داوری کاندینی، ولی مین هیچ کی ره داوری نکامبه.^{۱۶} ولی حَتّی اگه داوری هم هاکانیم، مِ داوری دِرس، چوون مین تینا داوری نکامبه، بلکه پییری که مِ ره بَفرسیه هم مِ هِمراه دَره.^{۱۷} شمه شَرِیْعَتِ دله تَبْشَوْتَه بَیبه، دِتا شَاهِدِ شَهَادَتِ اَعْتَبَارِ دارنه.^{۱۸} مین شه، شه و سه شَهَادَتِ دِمبه، و پییری هم که مِ ره بَفرسیه، مِ و سه شَهَادَتِ دِنه.»^{۱۹} اون وخت وه ره بائنه: تِ پَیِرِ کجه دَره؟» عیسی. جِوابِ هِدا: «نا مِ ره اِشْناسِنی و نا مِ پَیِرِ. اگه مِ ره اِشْناسِنی مِ پَیِرِ هم اِشْناسی بیئی.»^{۲۰} عیسی. این گب وَخْتی بَزو، که مَعْبِدِ خَزَانَه دله تَعْلِیمِ دانه، ولی هیچ کی وه ره دَسْکِیرِ نَکاردِه، چوون وه وَخْتِ هَمْتی نَرسِی بیبه.

^{۲۱} بعد آت گش دیبه وِشونِ باته: «مین شومبه و شِمَا مِ دِمبالِ گِرْدِنی، ولی شه گِناه دله مِیِرِنی. اونجه که مین شومبه، شِمَا نَتُونِدِنی پَئین.»^{۲۲} پس یَهُودِیونِ بائنه: «مَگه خَوانه شه ره بَکُوشه که گانه "اونجه که مین شومبه، شِمَا نَتُونِدِنی پَئین"؟»^{۲۳} عیسی وِشونِ باته: «شِمَا زَمِیْنِی، مین آسِمُونِیمه. شِمَا این دِنیا جِم هَسِیْنی، ولی مین این دِنیا جِم نِیمه.»^{۲۴} شِمَا ره بائمه که شه گِناهُونِ دله مِیِرِنی، چوون اگه اِیْمونِ نیارین که مین وه هَسِمه، شه گِناهُونِ دله مِیِرِنی.»^{۲۵} عیسی ره بائنه: «تِ کی هَسِی؟» عیسی جِوابِ هِدا: «هَمونی که از اوّل شِمَا ره بائمه.^{۲۶} خَله چِیزا دارمه که شمه خَوْری بَارِم و شِمَا ره مَحْکُومِ هاکانیم. ولی اوئی که مِ ره بَفرسیه، حَقّ و مین اونچی که وه جِم بُشْنِیْسِمه ره دِنیا ره اَعْلَامِ کامبه.»^{۲۷} وِشونِ نَفْهَمِیْسِنه که عیسی آسِمونی پَیِرِ خَوْری، وِشونِ هِمراهِ گب زَنده.^{۲۸} پس عیسی وِشونِ باته: «وَخْتی که اِنْسَانِ رِیکا ره بِلندِ هاکارِدی، اون مَوقه فَهْمِیْنی که مین وه هَسِمه و شه جِم کاری نکامبه، بلکه فِقْطِ اوئی ره گامبه که پییر مِ ره یاد هِدا.^{۲۹} و وه که مِ ره بَفرسیه، مِ هِمراهِ دَره. وه مِ ره تینا نِیِشْتَه، چوون مین هَمِشِ اونچی که وه ره خِشَالِ کاندِه ره به جا یارمه.»^{۳۰} وَخْتی که داشته این گباره زوئه، خَیْلِیا وه ره اِیْمونِ بیاردنه.

حَیْقَتِ شِمَا ره آزاد کاندِه

^{۳۱} بعد عیسی-یَهُودِیونی که وه ره اِیْمونِ بیارده بینه ره باته: «اگه مِ کِلَامِ دله بَمُونِین، حَیْقَتِ مِ شاگردِی.^{۳۲} و حَیْقَتِ اِشْناسِنی، و حَیْقَتِ شِمَا ره آزاد کاندِه.»^{۳۳} وِشونِ جِوابِ هِدا: «اما اِبْرَاهِیمِ پِیغمِیرِ و چونمی و هیچ وَخْتِ هیچ کی نوکر نَبِیْمی. پس چی طی که گانی آزاد بومی؟»^{۳۴} عیسی جِوابِ هِدا: «حَیْقَتِ شِمَا ره گامبه، کِسی که گِناه کاندِه، گِناه نوکرِ.^{۳۵} نوکرِ هَمِشِ سِرِه دله نَمُونِدِنه، ولی رِیکا هَمِشِ سِرِه دله موندِنه.»^{۳۶} پس اگه رِیکا شِمَا ره

آزاد هاكانه، حَيِّقَتِن آزاد بونِي.

۳۷ «دومبه كه ابراهيم پيغمبر وچونِي، با اين وجود آي هم م بَكوشَتَن دِمبال دَرِنِي، چوون م كِلام شِمه دِل دله جاي نِدارنه. ۳۸ مَن اون چي چَم شه پيپر پَلي بَدِيْمه گامبه و شِما اون چي كه شه پيپر چَم پَشُئْسِنِي ره اِنجام دِنِي.» ۳۹ وشون چَوَاب هِدانه: «آمِه پيپر ابراهيم پيغمبر.» عيسى. باته: «اگه ابراهيم وچون بيبي، كارايي كه ابراهيم كارده ره كارديني. ۴۰ ولي شِما م بَكوشَتَن دِمبال دَرِنِي؛ و مَن اونيمه كه حَيِّقَتِي كه خِدا چَم پَشُئْسِمِه ره شِما ره باْتِمِه. ابراهيم اين جور كاري نَكارده. ۴۱ ولي شِما شه پيپر كارا ره اِنجام دِنِي.»

وشون وه ره باْتنه: «اما حرومزاده نيمي! يتا پيپر دارمي كه اون خدا.» ۴۲ عيسى. وشون باته: «اگه خدا شِمه پيپر بيبي، م ره دوس داشتيني، چوون مَن خِدا طَرَف چَم بيْمومه و اَلن اينجه دَرِمبه. مَن خِدا سَر نيْمومه، بلكه وه م ره بَفَرسيه. ۴۳ دوندِنِي چه وسه م گَب نَقَهْمِنِي؟ اين وسه كه شِما تَنونديني اونچي كه گامبه ره تَحْمَل هاكانين. ۴۴ شِما شه پيپر ايليس وچونِي و خَوَانِي شه پيپر خواسه ها ره به جا بيارين. وه از اوّل قاتل بيبي و حَيِّقَتِ هَمراه كاري نِدارنه، چوون هيچ حَيِّقَتِي وه دله ذَنيه. هر وخت دِراغ زنده، شه ذات چَم گانه؛ چوون دِراغ زَن و دِراغ زَن هالا پيپر. ۴۵ ولي چون حَيِّقَتِ شِما ره گامبه م گَب باور نَكانديني. ۴۶ كِدوم يتا از شِما تونده م ره به گناهي مَحْكوم هاكانه؟ پس اگه حَيِّقَتِ شِما ره گامبه، چه م گَب باور نَكانديني؟ ۴۷ كسي كه خِدا چَم هَسِه، خِدا كِلام گُوش دَنِه؛ دَلِيل اينكه شِما خِدا كِلام گُوش نَدِنِي، اين كه خِدا چَم نيني.»

پَش از ابراهيم مَن دَرِمبه

۴۸ يهوديون وه چَوَاب باْتنه: «مگه دِرِس ناوتيمي كه سامري هسي و دُو دارني؟» ۴۹ عيسى چَوَاب هِدا: «مَن دُو نِدارمه، بلكه شه پيپر حَرمت اييلمه، ولي شِما م ره بي حَرْمَتِي كانديني. ۵۰ با اين وجود مَن شه، جلال دِمبال ذَنيمه. يتا ديبه اون دِمبال دَرِه، هَمون هم داوِر. ۵۱ حَيِّقَتِن، شِما ره گامبه، اگه كسي. م كِلام عَمَل هاكانه، هيچ وخت مَرگ نَوينده.» ۵۲ يهوديون وه ره باْتنه: «اَلن ديبه باور هاكارديمي كه دُو دارني! ابراهيم و پيغمبرون بَمِرْدَنِه، و اِسا ت گاني، "اگه كسي. م كِلام عَمَل هاكانه، هيچ وخت مَرگ نَوينده!" ۵۳ مگه ت آمِه پيپر ابراهيم چَم سَرْتَرِي؟ وه بَمِرْدَه، و پيغمبرون هم بَمِرْدَنِه. شه ره كي دوندي؟» ۵۴ عيسى چَوَاب هِدا: «اگه مَن شه ره جلال هايدم، م جلال آرزشي نِدارنه. اوني كه م ره جلال دَنِه، م پيپر، هَمونِي كه شِما گانِي، آمِه خِدا. ۵۵ شِما وه ره نِشِناسِنِي، ولي مَن وه ره اِشِناسِمِبِه. اگه بارم وه ره نِشِناسِمِبِه، شِمه واري دِراغ زَنِمِه. ولي مَن وه ره اِشِناسِمِبِه و وه كِلام عَمَل كامبه. ۵۶ شِمه پيپر ابراهيم، خِشالي كارده كه م روز بُوينه؛ اون بَدِيْتِه و خِشال بيبي.» ۵۷ يهوديون وه ره باْتنه: «هَمْتِي پنجاه سال نِدارني و ابراهيم بَدِي اِي؟» ۵۸ عيسى. وشون باته: «حَيِّقَتِن، شِما ره گامبه، پَش از اون كه ابراهيم دُووه، مَن هَسِمِه!» ۵۹ پس وشون سَنگ بِيْتِنِه تا وه ره سَنگسار هاكانين، ولي عيسى شه ره قايم هاكارده و مَعْبِد چَم بيرون بُورْدِه.

عیسی پتا کورِ مادرزادِ شفا دِنه

۱ وختی عیسی راهِ دله شیییه، پتا کورِ مادرزادِ بدیته. ۲ وه شاگردون وه چِم بپرسینه: «إسّا، کی گِناه هاکارده که این مردی کور دِنیا بییمو؟ وه گِناه هاکارده یا وه پیپرمار؟» ۳ عیسی جواب هدا: «نا وه، و نا وه پیپرمار؛ بلکه این جور بییه تا خِدا کارا وه دله ظاهر بَووه. ۴ تا روز ونه م فرسنده کارا ره انجام هادیم؛ ذره شو بونه، که اون دله کسی. نَتونده کار هاکانه. ۵ تا وختی که دِنیا دله دَرِمبه، دِنیا نور هِسِمه.» ۶ اینا ره باته و بِنه سَر نَف دِم هدا، تیل بساته و اون اون مردی چشلا سَر بَمالسه ۷ و وه ره باته: «بور و شیلوآم حوض دله شه چش ره بَشور. (سیلوآم به معنی "بفرسیه" هسه)» ۸ پس اون کور بُورده و بَشسه، وه چشا سو دَکته و بَر دگر دسه.

۹ هِمساده ها و اونایی که وه ره پشتر گدایی مووقه بدیته بینه، گاتنه: «مگه این هَمون مردی نیه که نیشته بییه و گدایی کارده؟» ۹ بعضیا باتنه: «هَمون.» بعضی دییه باتنه: «نا؛ وه ره موندنه.» ولی شه هی گاته: «مِن هَمون مردیمه.» ۱۰ پس، وه ره باتنه: «چی طی ت چشا سو دَکته؟» ۱۱ وه جواب هدا: «پتا مردی که وه اسم عیسی بییه، تیل بساته و اون مه چشلا سَر بَمالسه و باته "سیلوآم حوض بُور و شه چش ره بَشور." پس بُوردمه، بَشسیمه و م چشا سو دَکته.» ۱۲ وه ره باتنه: «وه کِجه ذره؟» جواب هدا: «نَدومبه.»

۱۳ پس اون مردی که قَبلاً کور بییه ره عِلماً فرقه فریسی- پَلی بیاردنه. ۱۴ اون روزی که عیسی تیل بساته و وه چش ره واز هاکارده، مَقَدَس شنبه بییه. ۱۵ پس فریسیون آی دِواره وه چِم سِئال هاکاردنه که چی طی وه چشا سو دَکته. وه وشون جواب باته: م چشلا سَر تیل بَمالسه، بَشسیمه و اِسا ویمبه.» ۱۶ بَعْضی فریسیون باتنه: «اون مردی خِدا طرف چِم نییه، چوون یهودیون مَقَدَس شنبه قانون به جا نیارنه.» ولی بعضی دییه باتنه: «کسی که گِناهکار چی طی تونده این جور نِشونه و معجزاتی هاکانه؟» و وشون میون اختلاف دَکته. ۱۷ پس آت گش دییه اون کورِ مردی ره باتنه: «تِ وه خُوری چی گانی؟ چوون وه تِ چش ره واز هاکارده.» وه باته: «وه پتا پیغمبر.»

۱۸ ولی یهودیون همتی باور نداشتنه که وه کور بییه و وه چشا سو دَکته، تا اینکه اون مردی پیپرمار که وه چشا سو دَکته بییه ره بَخواسنه ۱۹ و وشون چِم بپرسینه: «(آیا) این شمه ریکانه، هَمونی که گانی کور دِنیا بییمو؟ پس چی طی اَلن وینده؟» ۲۰ اون مردی پیپرمار جواب هِدانه: «دومبی که اَمه ریکانه و دومبی هم که کور دِنیا بییمو. ۲۱ ولی اَلن چی طی وینده، و یا کی وه چش ره واز هاکارده ره اِما نَدومبی. وه چِم بپرسین. وه شه گت و شه، شه خُوری گب رَنده.» ۲۲ اون مردی پیپرمار یهودیون تَرس چِم این چیزا ره باتنه. چوون یهودیون قَبلاً هَمَدَس بی بیینه هرکی اقرار هاکانه که عیسی. هَمون مسیح موعود، وه ره عبادتگاه چِم بیرون هاکانن. ۲۳ این وسه بییه که وه پیپرمار باتنه، «وه شه گت؛ وه چِم بپرسین.»

۲۴ پس آت گش دییه اون مردی که قَبلاً کور بییه ره بَخواسنه، وه ره باتنه: «چلال خِدا ره هاده! اِما دومبی که این مردی پتا گِناهکار.» ۲۵ اون مردی جواب هدا: «نَدومبه وه گِناهکار یا نا. فِقَط یه چی دومبه، و اون اینکه کور بیمه، و اَلن ویمبه.» ۲۶ فریسیون وه ره باتنه: «تِ هَمراه چی هاکارده؟ چی طی تِ چش ره واز هاکارده؟» ۲۷ اون مردی جواب هدا: «مِن که شِما ره باتمه، ولی شِما گوش نَدینی؛ چه خواننی دِواره بشنئین؟ مگه شِما هم خواننی وه

شاگرد بُوین؟»^{۲۸} وِشون وه ره فوش هِدانه، باتنه: «تِ شه وه شاگردی! اِما موسی پیغمبرِ شاگردیمی. ^{۲۹} اِما دومبی خِدا موسی همراه گب بزو. ولی نَدومبی این مردی کجه جم بییمو.»
^{۳۰} اُون مردی وِشون جواب باته: «این دییه خَله عَجیب! با اینکه م چِشا ره واز هاکارده، همتی هم نَدوندینی کجه جم بییمو. ^{۳۱} اِما دومبی خِدا گِناهاکارون دِعا ره گوش نَدینه، ولی اگه کسی. خِدا پِرس بوئه و وه خواسه ره اِنجام هاده، خِدا وه دِعا ره گوش دِنه. ^{۳۲} از اوّل دِنیا تا اَلن هیچ وخت پِشَنسه نییه هیچ کس کورِ مادرزاد چِشا ره واز هاکارنه. ^{۳۳} اگه این مردی خِدا ظریف جم نییه، نَتونسه کاری هاکارنه.»^{۳۴} وِشون وه جواب باتنه: «تِ که تِماماً گِناه دله دِنیا بییموئی. اِسا، اِما ره هم درس دینی؟» پس وه ره بیرون هاکارده.

^{۳۵} وختی عیسی پِشَنسه اُون مردی ره بیرون هاکارده، وه ره پی دا هاکارده و وه جم پِرسیه: «انسانِ ریکا ره ایمون دارنی؟»^{۳۶} جواب هِدا: «آقا، بار کی تا وه ره ایمون بیارم.»^{۳۷} عیسی. وه ره باته: «تِ وه ره بَدی ای! وه هَمونی که اَلن ذره تِ همراه گب زنده.»^{۳۸} مردی باته: «آقا، ایمون دارمه.» وه پِش زانو بزو و وه ره پرسش هاکارده.

^{۳۹} عیسی باته: «مِن داوری وسه این دِنیا دِله بییمومه، تا اونایِ که کورنه بُوین و اونایِ که ویندینه کور بُوون.»^{۴۰} بعضی. از عِلما فرقه فریسی. که وه پِلی دینه، این چیز ره پِشَنسینه، پِرسینه: «اِما هم گوریمی؟»^{۴۱} عیسی. وِشون باته: «اگه کور بینی تقصیری نداشتینی؛ ولی اِسا که گائنی ویندینی، تقصیرکار مُوندینی.»

۱۰

خوارِ گالِش

^۱ «حییقَتین، شِما ره گامبه، اونی که گَسفِنا کِلوم دَر جم دِله نَشوئه، بلکه یِتا دییه راهِ جم لُو بُوره، دِزد و راهزین. ^۲ ولی اونی که درِ جم دِله پیته، گَسفِنا گالِش. ^۳ دَر بون، در وه وسه واز کانه و گَسفِنا وه ونگِ گوش دِنه؛ وه شه گَسفِنا ره به اسم صدا کانه و اونا ره بیرون ورنه. ^۴ وختی تِمووم شه گَسفِنا ره بیرون بُورده، اونا پِش، راه شونه و گَسفِنا وه دِمبال شوئنه، چوون وه ونگِ اِشناسینه. ^۵ هیچ وخت غریبه دِمبال نَشوئنه، بلکه وه جم فرار کاندنه، چوون غریبه ها ونگِ نِشناسینه.»

^۶ عیسی این مَثِل وِشون وسه باته، ولی وِشون نَقهمسینه دَره وِشون چی گانه.
^۷ پس آت گش دییه وِشون باته: «حییقَتین، شِما ره گامبه، گَسفِنا وسه مِن، ”دَر“ هَسیمه؛ ^۸ تِمووم اونایِ که م جم قبلتر بییمونه، دِزد و راهزیننه، ولی گَسفِنا وِشون گب گوش دِنانه. ^۹ مِن ”دَر“ هَسیمه؛ هر کی که م راهِ جم دِله بُوره نجات گِرنه، و دله بیرون کانه و واشگاه پی دا کانه. ^{۱۰} دِزد ننه به چِز این وسه که بَدِزه و بکوشه و نابود هاکارنه؛ مِن بییمومه تا وِشون، زندگی دارن و اون فراوونی همراه دارن.

^{۱۱} «مِن خِوارِ گالِشمه. خِوارِ گالِش شه جانِ گَسفِنا وسه اییلنه. ^{۱۲} کسی. که دَسَمز گِرنه، چوون گالِش نییه و گَسفِنا وه وسه نینه، هر وخت بُوینه ورگ اِنه، گَسفِنا ره اییلنه، فرار کانه و ورگ گَسفِن تَب زنده و گِرنه و پخش و پلا کانه. ^{۱۳} کسی. که دَسَمز گِرنه فرار کانه،

چوون دَسَمِزِ وسه کار کاندہ و گَسفِنَا فِکَر نِیہہ. ^{۱۴} مِن خِوَارِ گَالِشْمہ. مِن شہ گَسفِنَا رَہ اِشْناسِمبہ و مِ گَسفِنَا مِ رَہ اِشْناسِنہ، ^{۱۵} ہمُون جِوَر کہ پِیِر مِ رَہ اِشْناسِنہ و مِ مِ پِیِر اِشْناسِمبہ. مِن شہ جَانِ گَسفِنَا وسہ اِیِلْمہ. ^{۱۶} گَسفِنَا دِیہہ ہم دارمہ کہ اِن گَلہ جِم نِیہہ. اونا رَہ ہم ونہ بَیَارِم و اونا ہم مِ وَنگِ گِوَش دِیْنہ. اُون وَخْت پِتا گَلہ بُوننہ، پِتا گَالِشِ ہِمْرَہ. ^{۱۷} پِیِر، اِن وسہ مِ رَہ دِوَس دَارنہ کہ مِن شہ جَانِ اِیِلْمہ تا اُون آت گِش دِیہہ پَس بَیِرِم. ^{۱۸} ہِیچ کِی اُون مِ جِم نِیہہ، بَلکَہ مِن شہ مِیَلِ ہِمْرَہ اُون دِمبہ. اِختِیَار دَارمہ اُونِ ہَا دِم و اِختِیَار دَارمہ اُونِ آی دِوَارہ پَس بَیِرِم. اِن حِکْمِ شہ پِیِرِ جِم تَبِیْتَمہ.»

^{۱۹} اِن گَبَا خَا طِرِی، آت گِش دِیہہ یِہودِیُونِ دَلہ اِختِلَافِ دَکِتہ. ^{۲۰} خَلہ از وِشُونِ بَاتِنہ: «وہ دِوَو بَزِو و خَلِ؛ چہ وہ گَبِ گِوَشِ دِیْنِ؟» ^{۲۱} و لی بَقِیہ بَاتِنہ: «اِنَا پِتا دِو بَزِوئہ گَبِ نِیہہ. مگہ دِوَو تُوندہ کُور چِشِ وَاز ہَا کَانہ؟»

مِن و پِیِرِ پِتا مِی

^{۲۲} عِیْدِ وَقْفِ مِوِوَقہ، مَعْبِدِ اُورِشَلِیْمِ دَلہ بَرَسِیہ. زِمَسُونِ بِیہہ ^{۲۳} و عِیْسِی۔ مَعْبِدِ دَلہ، سَلِیْمُونِ رَفَاقِ سَر رَہ شِیہہ. ^{۲۴} پَس یِہودِیُونِ و ہ دُورِ جِم بِنہ و بَاتِنہ: «تَا کِی خِوَانِی اِمَا رَہ شَکِ دَلہ دَارِی؟ اگہ مَسِیْحِ مِوَعُودِ هَسِی، اِمَا رَہ عَلِیْنِ بَار.» ^{۲۵} عِیْسِی۔ جِوَابِ هِدَا: «شِمَا رَہ بَاتِمہ، و لی بَاوَر نَکَانْدِیْنِ. کَارَابِی کہ مِن شہ پِیِرِ اِسْمِ ہِمْرَہ کَامبہ، مِ وسہ شِہَادَتِ دِیْنہ. ^{۲۶} و لی شِمَا اِیْمُونِ نِیَارَنْتِی، چِوون مِ گَسفِنَا جِم نِیْنِی. ^{۲۷} مِ گَسفِنَا مِ وَنگِ گِوَشِ دِیْنہ؛ مِن اونا رَہ اِشْناسِمبہ و اونا مِ دِمْبَالِ اِننہ. ^{۲۸} مِن اونا رَہ زَنْدِگِی اَبْدِی بَخْشِمبہ، اونا ہِیچ وَخْتِ هِلاکِ نُووننہ. کِسی اونا رَہ مِ دَسِ جِم تَبِ نَزْنَدہ و نِیہہ. ^{۲۹} مِ پِیِرِ کہ اونا رَہ مِ رَہ هِدَا ہمہ جِم گِتِ تِر، ہِیچ کِی نُووندہ اونا رَہ پِیِرِ دَسِ جِم تَبِ بَزْنہ و بَیِرہ. ^{۳۰} مِن و پِیِرِ پِتا ہَسِیْمِ.»

^{۳۱} اُون وَخْتِ آت گِش دِیہہ یِہودِیُونِ سَنگِ بَیْتِنہ تا و ہ رَہ سَنگَسَارِ ہَا کَانِیْن. ^{۳۲} عِیْسِی۔ وِشُونِ بَاتِنہ: «پِیِرِ ظَرْفِ جِم خَلہ خِوَارِ کَارَا شِمَا رَہ سِراغِ هِدَامہ. کِدُومِ پِتا وسہ خِوَانِی مِ رَہ سَنگَسَارِ ہَا کَانِیْن؟» ^{۳۳} یِہودِیُونِ جِوَابِ هِدَانہ: «خِوَارِ کَارِ وسہ ت رَہ سَنگَسَارِ نَکَامبِ، بَلکَہ اِن وسہ کہ کُفَرِ گَانِی، چِوون اَدِی و گَانِی خِدَابِی.» ^{۳۴} عِیْسِی۔ وِشُونِ جِوَابِ بَاتِنہ: «مگہ شِمہ شَرِیْعَتِ دَلہ بَنُوشْتہ نِیہہ کہ ” مِن بَاتِمہ، شِمَا خِدَا یُونِی“ ^{۳۵} اگہ خِدَا کَسَابِی کہ وہ کِلَامِ، وِشُونِ بَرَسِیہ رَہ ”خِدَا یُونِ“ بَاتِنہ - و مَقْدَسِ بَنُوشْتہ بَا طِلِ نُوونہ۔ ^{۳۶} چِی طِی تُوندِنِ کِسی۔ کہ پِیِرِ وَقْفِ ہَا کَارْدہ و دِنِیَا! دَلہ بَفَرَسِیہ رَہ بَارِیْنِ ”کُفَرِ گَانِی،“ فِقْطِ اِن وسہ کہ بَاتِمہ خِدَا! رِیْکَامہ؟ ^{۳۷} اگہ شہ پِیِرِ کَارَا رَہ اِنجَامِ نَدِمبہ، پَس مِ رَہ اِیْمُونِ نِیَارِیْن. ^{۳۸} و لی اگہ اِنجَامِ دِمبہ، حَتّٰی اگہ مِ رَہ اِیْمُونِ نِیَارَنْتِی، لَاقِلِ اُون کَارَا رَہ اِیْمُونِ بِیَارِیْنِ، تَا بَدُونِیْنِ و بَقْهَمِیْنِ کہ پِیِرِ دَرِ مِنِ دَرہ و مِنِ دَرِ پِیِرِ.» ^{۳۹} اُون وَخْتِ آت گِش دِیہہ خِوَا سِنہ و ہ رَہ دَسْگِیِرِ ہَا کَانِیْنِ، و لی عِیْسِی۔ وِشُونِ دَسِ جِم دَرِ بُوْرْدہ.

^{۴۰} عِیْسِی۔ آی دِوَارہ اُورْدُنِ رُودِخِنہ اُون دَس بُوْرْدہ، اُونجہ اِی کہ یَحِی قَبِلَا تَعْمِیْدِ دَائِہ، و اُونجہ بَمُونَسہ. ^{۴۱} خَلِیْلِیَا و ہ پَلِی بَیْتِمُونہ. وِشُونِ گَاتِنہ: «یَحِی ہِیچ نَشُونہ و مَعْجَزہ اِی نَکَارْدہ، و لی ہر چِی اِن مَرْدِی خُورِی بَاتِنہ، رَاسِ بِیہہ.» ^{۴۲} پَس خَلِیْلِیَا، اُونجہ، و ہ رَہ اِیْمُونِ بِیَارْدَنہ.

ایلعازر بمریدن

۱ پتا مردی که وه اسم ایلعازر بییه مریض بییه. وه اهل بیت عنیا، همون ده ای که مریم و وه خواهر مارتا اون دله زندگی کاردنه. ۲ مریم همون زناپی بییه که خداوند عطر همراه عطرهای هاکارده و شه گیس همراه وه لینگا ره خشک هاکارده. اسا وه برار ایلعازر مریض بییه. ۳ پس ایلعازر خواجرون عیسی- وسه پیغوم بفرسینه، باتنه: «آقا، ت عزیز رفیق مریضی.» ۴ عیسی وختی این خور بشنسه، باته: «این مریضی. به مرگ ختم نونه بلکه خدا جلال وسه هسه، تا خدا ریکا از طریق اون جلال بیره.» ۵ عیسی، مارتا و وه خواهر و ایلعازر دوس داشته. ۶ پس وختی بشنسه ایلعازر مریضی، د روز دیه هم جایی که دیه، بمونسه. ۷ بعد شه شاگردون باته: «بئین ای دواره یهودیه منطقه بوریم.» ۸ شاگردون وه ره باتنه: «اسا، خله وخت نگذرنه که یهودیون خواسنه ت ره سنگسار هاکنن، ت ای دواره اونجه خوانی بوری؟» ۹ عیسی- جواب هدا: «مگه روز، دوازه ساعت نیه؟ اگه کسی. روز دله راه بوره، وه لینگ جایی نینه و بنه خارنه، چون این دنیا نور وینده. ۱۰ ولی اگه کسی. شو دله راه بوره، وه لینگ جایی گرنه و بنه خارنه، چون شه دل دله نور ندارنه.» ۱۱ بعد از این گب ها عیسی، شاگردون باته: «آمه رفیق ایلعازر بخواته، ولی شومبه تا وه ره بیدار هاکنیم.» ۱۲ شاگردون وه ره باتنه: «آقا، اگه بخواته، خوار بونه.» ۱۳ عیسی. وه بمریدن جم گب زونه، ولی وه شاگردون خیال کاردنه عیسی- منظور این که ایلعازر بخواته تا استراحت هاکنه. ۱۴ بعد عیسی- علی وشون باته: «ایلعازر بمرده. ۱۵ و شمه خاطر خشالمه که اونجه دنی بیمه، تا ایمون بیارین. ولی آئن بئین وه پلی بوریم.» ۱۶ پس توما، که وه ره د قلو گاتنه، دیه شاگردون باته: «بئین اما هم بوریم تا وه همراه بمریم.»

من، قیامت و زندگیه

۱۷ وختی عیسی- اونجه برسیه، بقمسه چهار روز که ایلعازر، قبر دله بییشتنه. ۱۸ بیت عنیا، اورشلیم نزدیکی بییه و سه کیلومتر اندا اورشلیم جم فاصله داشته. ۱۹ خله از یهودیون مریم و مارتا پلی بییمو بینه تا وشون وه برار مرگ وسه تسلی هادن. ۲۰ پس وختی مارتا بشنسه عیسی- اونجه انه وه پشواز بورد، ولی مریم، سره دله نیشته بییه. ۲۱ مارتا عیسی- ره باته: «آقا، اگه اینجه دبی م برار نمرده. ۲۲ ولی دومبه که آئن هم هرچی خدا جم بخوای، خدا ت ره دنه.» ۲۳ عیسی. وه ره باته: «ت برار ای دواره زنده بونه.» ۲۴ مارتا وه ره باته: «دومبه که ای دواره قیامت روز زنده بونه.» ۲۵ عیسی وه ره باته: «قیامت و زندگی من هسمه. کسی که م ره ایمون بیاره، حتی اگه بمره، ای دواره زنده بونه. ۲۶ و هرکی زنده و م ره ایمون دارنه، هیچ وخت نمیرنه؛ (آیا) این باور کاندی؟» ۲۷ مارتا باته: «اره، آقا، من ایمون دارم که ت مسیح موعود، خدا ریکائی، همونی که ونه این دنیا دله بته.»

۲۸ مارتا این باته و بورد و شه خواهر مریم صدا هاکارده و خلوت جایی دله وه ره باته: «اسا اینجه ذره و ت ره صدا کاند.» ۲۹ مریم وختی این بشنسه، درجا بلند بییه و عیسی- پلی

بُورده. ^{۳۰} عیسی همتی ده دله نثی بییه، بلکه همون جایی دینه که مارتا وه بدیئتی و سه بُورده بییه. ^{۳۱} یهودیونی که مریم همراه، سره دله دینه وه وه ره تسلی دانه، وختی بدینه مریم عجله همراه یلند بییه و بیرون بورده، وه دِمبال راه دَکِتنه. گِمون کاردنه قبر سر شونه تا اونجه برمه هاگانه. ^{۳۲} وختی مریم اونجه ای که عیسی. دینه برسیه، وه ره بدیته، وه لینگ دَکته و باته: «آقا، اگه اینجه دبی م برار نمرده.» ^{۳۳} وختی عیسی. مریم برمه و یهودیونی که وه همراه دینه برمه ره بدیته، در روح خله نارخت و پریشون بییه. ^{۳۴} پرسیه: «ایلعازر کجه بیشتینی؟» و شون وه ره باته: «آقا، برو و بوین.» ^{۳۵} عیسی. برمه هاکارده. ^{۳۶} پس یهودیون باته: «هارشین چنده وه ره دوس داشته!» ^{۳۷} ولی بعضی از وشون باته: «کسی که اون کور مردی چشا ره واز هاکارده، نئونسه ایلعازر بمردن دم بیره؟»

عیسی ایلعازر زنده کانه

^{۳۸} بعد عیسی. ات گش دیبه نارخت بییه و مقبره سر بیتمو. مقبره، پتا غار بییه که وه دهونه دم پتا سنگ بیشته بینه. ^{۳۹} عیسی. باته: «سنگ بیرین.» مارتا، اون بمرده مردی خواجر باته: «آقا، آلن دیبه بد بو کانه، چوون چهار روز بونه که بمرده.» ^{۴۰} عیسی. وه ره باته: «مگه ت ره ناوتمه که اگه ایمون داری، خدایا جلال ویندی؟» ^{۴۱} پس سنگ بییتنه. بعد عیسی. آسمون هارشیه و باته: «پیپر، ت ره شکر کامبه که م دعا ره پشئسی.» ^{۴۲} من دونسیمه که همیش م دعا ره ایشئی. ولی این، اونایی و سه باتمه که اینجه اِسانه، تا ایمون بیارن که ت م ره بفرسی ای.» ^{۴۳} اینا ره باته و بعد یلند ونگ همراه داد بزو: «ایلعازر، بیرون برو!» ^{۴۴} پس اون مرده که وه دس لینگ گفن دله دوسه و پتا دسمال وه دیم دور دپیته بییه، بیرون بیتمو. عیسی وشون باته: «وه ره واز هاگانین و بییلین بُوره.»

عیسی قتل دسیسه

^{۴۵} پس خله از یهودیون که مریم همراه بیتمو بینه و عیسی. کار بدیته بینه، وه ره ایمون بیاردنه. ^{۴۶} ولی بعضی. از وشون، علما فرقه فریسی. پلی بُوردنه و وشون باته که عیسی. چی کار هاکارده. ^{۴۷} پس معبد گت گت کاهنون و علما فرقه فریسی. جلسه بییتنه، باته: «چی هاگانیم؟ این مردی ذره خله نشونه و معجزه کانه.» ^{۴۸} اگه بییلیم همین جور پش بُوره، همه وه ره ایمون یارننه، و رومیون اِننه، آمه معبد و آمه قوم آمه دس جم گرینه.» ^{۴۹} ولی پتا از وشون، که وه اسم قیافا و اون سال کاهن اعظم بییه، بقیه ره باته: «شما هچی ندونینی ^{۵۰} و فکر نکاندینی که شمه صلاح این که یه نفر مردم و سه بمره، تا این که تموم قوم نابود بوون.» ^{۵۱} ولی این، وه دهون گب نییه، بلکه چوون اون سال کاهن اعظم بییه، این جور پشگویی هاکارده که عیسی، قوم و سه میرنه، ^{۵۲} و نا فقط قوم و سه، بلکه خدایا و چون که تموم دنیا دله پخش و پلانه ره یه جا جم هاگانه. ^{۵۳} پس، از همون روز نقشه بکشینه عیسی. ره بکوشن.

^{۵۴} این و سه عیسی. دیبه علیی یهودیون دله رفت آمد نکارده، بلکه اونجه جم به پتا شهر که وه اسم افرایم که صحرا نزیک بییه بُورده و شه شاگردون همراه اونجه بمونسه. ^{۵۵} یهودیون پسخ عید نزیک بییه، پش از عید، خلیلیا از دور اطرف اورشلیم بُوردنه تا پش

از اینکه عید برسه شه رسمِ رُسوم پاکی ره به جا بیارن. ^۶ وِشون عیسی. دِمبال گِردِسِنه و همون جور که مَعْبِدِ دِلَه ایست هاکارده بیینه، همدییه ره گاتنه: «چی گمون کاندینی؟ یعنی اصلاً عیدِ وِسه نِتّه؟» ^۷ ولی مَعْبِدِ گت گت کاهنون و عِلْمًا فِرْقَه فریسی دَسْتور هدا بیینه هر کی که دونده عیسی کجه دَره، خُور هاده تا وه ره دَسْگِیر هاکازن.

مریم عیسی ره عطرهاشی کانه

^۱ شیش روز پش از پَسَخِ عید، عیسی. بیتِ عَثْیا! روستا! دِلَه، هَمون جه که ایلعازَر زندگی کارده بییمو، ایلعازَر هَمونی که عیسی وه ره مرده ها جَم زنده هاکارده بییه. ^۲ اونجه وه وِسه شوم هِدانه. مارتا پذیرایی کارده و ایلعازَر مِتا از اونایی بییه که عیسی. هِمراه سِفْرَه سَر نیشته بییه. ^۳ همون مووقه، مریم مِتا شیشه سَنبِلِ عَطْرِ گرون قِیمَتِ خالص که نیم لِیترِ اِندا بییه ره بَیینه و عیسی. لینگِ اون هِمراه عطرهاشی هاکارده و شه گیس هِمراه خَشک هاکارده، بیره، عَطْرِ بُو جَم پَر بَییه. ^۴ ولی یهودا آسَخْرِیو طِی، مِتا از عیسی. شاگردون، که بعدها وه ره دِشَمینِ تَسْلیمِ هاکارده، باته: ^۵ «چه این عَطْرِ که وه قِیمَتِ سیصد روز کارگر دَسْمِزِ اِندا بونه ره تِرو تِینی، تا وه پولِ فَقِیرونِ هادین؟» ^۶ وه این وِسه، این ناوته که فَقِیرونِ فِکْر دَییه، بَلْکِه چوون دِزد بییه این باته؛ عیسی. و شاگردونِ خَرَجِ بَرَجِ پول کیسه وه دَس دَییه و یهودا اون پولِ جَم دِزسه. ^۷ پس عیسی. باته: «وه ره کار نِدارین! چوون این عَطْرِ مِ دَفنِ روزِ وِسه داشته. ^۸ فَقِیرونِ هَمِش شه هِمراه دَارِنِی، ولی مِ ره هَمِش نِدارِنِی.»

^۹ جَمِیَّتِ زیادی از یهودیون، و ختی بِشَنَسِنه عیسی. اونجه دَره، بییمونه تا نا فِقْطِ عیسی، بَلْکِه ایلعازَر که زنده هاکارده بییه ره هم بَوینن. ^{۱۰} پس، مَعْبِدِ گت گت کاهنون نقشه بَکَشینه ایلعازَر هم بَکوشن، ^{۱۱} چوون باعث بَییه بییه خَلَه از یهودیون بورن و عیسی ره اِیمون بیارن.

عیسی شاهِ واری اورشلیم دله شونه

^{۱۲} فِردا! اون روز، جَمِیَّتِ زیادی که عیدِ وِسه بییمو بیینه، و ختی بِشَنَسِنه عیسی. اورشلیم اِنه، ^{۱۳} نَخَلِ چله ها ره شه دَس دله بَیینه و وه پِشواز بُوَرْدِنه. وِشون دادِ هِمراه گاتنه:

«نِجات هاده!

مِوارکِ اونِی که

خِداوندِ اسمِ هِمراه اِنه،

مِوارکِ اسرائیلِ پادشاه!»

^{۱۴} بعد عیسی مِتا خَرِکَرَه پِی دا هاکارده و اونِ سَرِ سِوارِ بَییه؛ هَمون جور که مِقدَّسِ نوشته ها! دله بَنوشته بَییه:

^{۱۵} «نِترس! ای صَهیونِ کوهِ کیجا،

هاریش تِ پادشاه اِنه،

تِ پادشاه خَرِکَرَه سَرِ سِوارِ و دَره اِنه!»

۱۶ وه شاگردون اوّل این چیزا ره نِفهمِسینه، ولی وَختی عیسی- بَعَد از بَمَرِدَن آی دِواره زنده بَییه، شه یاد بیاردنه که اینا همه مَقَدّس بَنوشتَه هالا دله وه خَوری بَنوشتَه بَییه و همون جورم بَییه.

۱۷ اون جَمیّتی که مووقّه ایلعازَر صدا هاکارَدَن، مَقبره جِم و وه زنده هاکارَدَن، مرگِ جِم عیسی- هِمراه دینه، هَمین جورم این اتفاقِ شَهادت دانه. ۱۸ این وَسه جَمیّت وه پِشواز بُوردنه، چوون پِشَنُسه بینه این نشونه و معجزه ره هاکارده. ۱۹ پس عُلمالا فرقه فریسی- هَمدییه ره باتنه: «ویندِنی دِییه آمه دَس کاری بَر نِنّه؛ هارِشین تَموم دِنیا وه دِمبال بُوردنه.»

یونانیون خواننه عیسی ره بَوینن

۲۰ اونا! دله که عیدِ عبادتِ وَسه، اورشلیم بییمو بینه، بعضی- یونانی بینه. ۲۱ وشون فیلیپس پَلی، که اهل بیتِ صَیّدا، جلیلِ منطقه بَییه، بُوردنه و وه ره باتنه: «آفا، خوامی عیسی ره بَوینیم.» ۲۲ فیلیپس بُورده و آندریاسِ باته، و وشون هر دِتا بُوردنه عیسی- ره باتنه. ۲۳ عیسی- وشون باته: «انسانِ ریکا! بَمَرِدَن و زنده بَیِن مووقه بَرسیه. ۲۴ حییقَتِن، شما ره گامبه، اگه گَندیم تیم، گلِ بِن نَشوئه و نَمیره، تینا مُوندنه؛ ولی اگه بَمیره خَله بار یارنه. ۲۵ کسی- که شَه جانِ دوس داره، اون از دَس دِنه. ولی کسی- که این دِنیا! دله شَه جانِ جِم پَگذره، اون زندگیِ ابدیِ وَسه حفظ کانه. ۲۶ اگه کسی- خوانه مِ ره خِدْمَتِ هاکانه، ونه مِ دِمبال بَییه؛ و جایی که مِین دَرْمبه، مِ خادِم هم اونجه دَره. کسی- که مِ ره خِدْمَتِ هاکانه، پیپر وه ره عَزتِ دِنه.

عیسی شه بَمَرِدَن جِم گَب زنده

۲۷ «آلِن مِ جان پَریشون. چی بارم؟ یعنی بارم، ”پیپر! اون چی جِم که خوانه مِ سَر پَیّه مِ ره نِجات هاده“؟ ولی مِن این کارِ وَسه، این دِنیا! دله بییمومه. ۲۸ پیپر، شه اسمِ جِلالِ هاده!» بعد پِتا وَنگِ آسَمونِ جِم بییمو که: «جِلالِ هِدامه و آی هَم جِلالِ دِمبه.» ۲۹ پس مَرْدمی که اونجه دینه و این بَشَنُسنه، باتنه: «آسَمونِ رَعَد بَییه.» بقیه باتنه: «پِتا فرشته وه هِمراه گَب بَزو.» ۳۰ عیسی باته: «این وَنگِ شمه وَسه بَییه، نا مِ وَسه. ۳۱ اسا این دِنیا! داوریِ مووقه نَه؛ اسا این دِنیا! رَئیس، شیطان، بیرون دِم هدا بونه. ۳۲ وَختی مِن صَلیبِ بَکشی. بَووم و زَمینِ جِم بِلند بَووم، تَموم مَرْدِمِ شَه سَمَتِ گِشْمبه.» ۳۳ عیسی این باته تا نِشون هاده قِرارِ چی طی بَمیره. ۳۴ پس جَمیّت وه ره باتنه: «طبقِ اونچی توراتِ جِم بَشَنُسمی، مَسیح موعود تا ابد زنده موندنه، پس چی طی که گانی انسانِ ریکا ونه مَصلوب بَووه؟ این انسانِ ریکا کیه؟» ۳۵ عیسی- وشون باته: «نور ات کم دِییه شمه هِمراه دَره. پس تا وَختی که هَمتی نور دارِنی، راه بُورین، نِکَنه تاریکیِ شمه دُور بیره. اونی که تاریکیِ دله راه شوئه، نَدونده کچه شوئه. ۳۶ تا وَختی که نُورِ دارِنی، نُورِ ایمونِ بیارین تا نُورِ وَچون بَووین.»

عیسی وَختی این گِبا ره بَزو، اونجه جِم بُورده و شه ره وشون جِم قایم هاکارده. ۳۷ با اینکه عیسی- خَله نشونه و معجزه وشون چش پَلی هاکارده بَییه، هَمتی وه ره ایمون نیاردنه. ۳۸ اینجوری بَییه که اِشعیا! پیغمبرِ گَب اِنجام بَرسیه که بااوتَه بَییه: «ای خِداوند، کی آمه پیغومِ باورِ هاکارده،

خداوندِ قِدرتِ كِنه وِسه آشكار بِييه؟»

۳۹ همون جور كه اِشعيا پيغمبر، يه جا دييه باوته، وشون نَتونِسنه ايمون بيارن، چون:

۴۰ «خدا وشون چش كور،

و وشون دل سِخت هاكارده،

تا نِكِنه شه چش همراه بَوِين،

و شه دل همراه بَفِهْمِن،

و م سَمَت بَرْدِگَرْدِن تا مَن وشون شِفا هادِم.»

۴۱ اِشعيا اين وِسه اين باته كه عيسي جلال بدينه و وه خوري گب بزو.

۴۲ با اين وجود، حتى خبليا از قوم گت گت عيسى. ره ايمون بياردنه، ولي فريسيون ترس

چِم، شه ايمون مِقِر نيتمونه، تا نِكِنه وشون، عبادتگاه چِم بيرون هاكائين. ۴۳ چوون مَرْدِم

تَعْرِيف و تَمَجِيد، وِيشتر از خدا تَعْرِيف و تَمَجِيد دوس داشتنه.

۴۴ اون وخت عيسى بِلِنْد وِنِگ همراه باته: «هر كي م ره ايمون بياره، نام ره، بلکه اوني كه

م ره بَفَرَسِيه ره ايمون بيارده. ۴۵ هر كي م ره وينده، اوني كه م ره بَفَرَسِيه ره وينده. ۴۶ مَن نُور

واري اين دنيا! دله بيتمومه تا هر كي م ره ايمون بياره، تاريخي دله نمونه. ۴۷ اگه كسي. م گب

ها ره پِشَنُته، ولي اونا ره به جا نياره، مَن وه ره داوري نكامبه؛ چوون نيتمومه تا اين دنيا!

مَرْدِم داوري هاكائيم، بلکه بيتمومه تا وشون نجات هادِم. ۴۸ اوني وِسه كه م ره رد هاكانه و م

گب ها ره قَبول نِكِنه، يتا دييه داور ذره؛ همون گب هايي كه بزومه قيامت روز وه ره داوري

كانده. ۴۹ چوون مَن شه چِم گب نَزومه، بلکه پييري كه م ره بَفَرَسِيه شه م ره دَسْتور هدا كه

چي بارم و چي چِم گب بَزَنِم. ۵۰ و مَن دومبه كه وه دَسْتور، زندگي ابدي. پس اونچي كه مَن

گامبه دِرس همون چيه كه پيير م ره باوته.»

۱۳

عيسى شه شاگردون لينگ شورنه

۱ پش از عيد پَسَخ، عيسى. دونسه وه ساعت برسيه تا اين دنيا! چِم پيير پلي بُوره، شه

شاگردون كه اين دنيا! دله دوس داشته ره تموم و كمال مَحَبَّت هاكارده.

۲ شوم مووقه بيه. ابليس پش تر يهودا! اِشْخَرِيوْطِي، شَمْعون ريكالا دل دله، بييشته بيه

كه عيسى. ره دِشْمِن تسليم هاكانه. ۳ عيسى. كه دونسه پيير همه چي ره وه دَس بَسپارسه و

خدا ظَرِف چِم بييمو و خدا پلي شونه، ۴ شوم سَر بِلِنْد بِييه و شه قَوا ره شه تِن چِم در

بيارده و يتا حوله بييته، شه كِمَر دَوَسه. ۵ بعد لِكِن دله اوه دَشْنْدِيه و شه شاگردون لينگ

بَشْسَه و اون حوله همراه كه شه كِمَر دَوَسه بيه، وشون لينگا ره خِشَك هاكارده. ۶ وختي

شَمْعون پَطْرُس برسيه، وه عيسى. ره باته: «آقا، تِ خواني م لينگ بَشوري؟» ۷ عيسى. باته:

«تِ اَلِن نَفْهَمِي مَن ذره چي كامبه، ولي بعد فَهْمِي.» ۸ پَطْرُس وه ره باته: «اصلاً نييلمه م

لينگ بَشوري! عيسى وه ره باته: «اگه تِ ره نَشورِم اَمه رابطه قَطع بونه.» ۹ شَمْعون پَطْرُس

باته: «آقا، نا فِقْط م لينگ، بلکه م دَس و گله ره هم بَشور!» ۱۰ عيسى باته: «اوني كه حموم

هاکارده، ديبه بئسَن نياز نډارنه به جز وه لينگ، چوون گلا پاک. شِما پاکي، ولي نا شِما همه.»^{۱۱} چوون دونسه کي وه ره دشمن تسليم کانده، اين وسه باته: «تَموم شِما پاک نيني.»^{۱۲} بعد از اون که عیسی- وشون لينگ بئسه، شه قوا ره دپوشيه و آی دواره شوم سفره سر هنيشته، بعد وشون باته: «بَقهميسي شِمه همراه چی هاکاردمه؟^{۱۳} شِما م ره اِسا و شه آقا صِدا کاندینی و دِرس هم گانِي، چوون هِسِمه.^{۱۴} پس اگه مَن که شِمه آقا و اِسامه شِمه لينگ بئسيمه، شِما هم ونه همدیبه لينگ بئشورين.^{۱۵} چوون مَن اين کار همراه، شِما ره سرمشقی هدامه تا شِما هم همونجور هاکانين که مَن شِمه همراه هاکاردمه.^{۱۶} حَييقتن، شِما ره گامبه، نا نوکر شه ارباب چم گت تر، نا قاصد شه بفرسيه چم.^{۱۷} اِسا که ايناره دوندنی، خَش به حال شِما اگه ايناره انجام هادين.

^{۱۸} «اونچی گامبه درواره همه شِما نييه. مَن، اونايي که انتخاب هاکاردمه ره اِشناسمبه. ولي مقدس نوشته ها! اين گب ونه به حَييقت برسه که گانه ”اوني که مَن نون بخرده م همراه دشمني هاکارده.“^{۱۹} اِسا پش از اين که اين اتفاق دَکفه، شِما ره گامبه تا مووقه ابي که اتفاق دَکته، ايمون بيارين که مَن وه هِسِمه.^{۲۰} حَييقتن، شِما ره گامبه، هرکي م بفرسيه ره قبول هاکانه، م ره قبول هاکارده، و هرکي م ره قبول هاکانه، م بفرسيه ره قبول هاکارده.»

پتا از شِما م ره خيانت کانده

^{۲۱} عیسی- بعد از اون که اين گب بزو، در روح پريشون بييه و شهادت هدا و باته: «حَييقتن، شِما ره گامبه، پتا از شِما م ره دشمن تسليم کانده.»^{۲۲} شاگردون همدیبه ره هارشيينه و مطمئن نبينه کنه گب زنده.^{۲۳} پتا از شاگردون، که عیسی- وه ره دوس داشته، وه پليه نزيکی لم هدا بييه.^{۲۴} پس شمعون پطرس اشاره همراه وه چم بخواسه تا عیسی- چم پيرسه کنه گب دره زنده.^{۲۵} اون شاگرد همون جور که لم هدا بييه شه ره ويشتر عیسی- ره نزيک هاکارده و پيرسيه: «آقا، وه کيه؟»^{۲۶} عیسی- جواب هدا: «هموني که اين تيکه نون بعد از اينکه پياله دله زمبه وه ره دمبه.» بعد پتا تيکه نون پياله دله بزو و اون يهودا، شمعون اسخريوطي ريکا ره هدا.^{۲۷} يهودا وختي لقمه ره ببينه، شيطان وه دل دله بوردده. بعد عیسی وه ره باته: «اونچی که خواني انجام هادي ره، زودتر انجام هاده.»^{۲۸} ولي هيچ کدوم از اونايي که سفره سر نيشته بينه، بقهميسنه که چه عیسی- اين گب يهودا ره بزو.^{۲۹} بعضی- گمون هاکاردينه که چوون يهودا خرج برج پول کيسه ره دارنه، عیسی- وه ره گانه اونچی عيد وسه لازمه، بخرين، يا اون که يهودا ونه يه چی فقيرون هاده.^{۳۰} بعد از اينکه يهودا لقمه ره ببينه، درجا بيرون بوردده و شو بييه.

پتا تازه حکم

^{۳۱} بعد از اون که يهودا بيرون بوردده، عیسی- باته: «اَلن انسان ريکا جلال بيته و خدا وه دله جلال بيته.^{۳۲} اگه خدا وه دله جلال بيته، پس خدا هم وه ره شه دله جلال دينه و وه ره درجا جلال دينه.^{۳۳} کچيک وچون، ات کم ديبه شِمه همراه درمبه. م دِمبال گِردنِي، همون جور که يهوديون بايمه، اَلن شِما ره هم گامبه، اونجه که مَن شومبه، شِما نتوندين بئين.^{۳۴} پتا تازه حکم، شِما ره دمبه، و اون اين که همدیبه ره مَحَبَّت هاکانين. همون جور که

مِنْ شِما ره مِحَبَّتِ هاكارِدمه، شِما هم ونه هَمدييه ره مِحَبَّتِ هاكانين. ^{۳۵} آگه هَمدييه ره مِحَبَّتِ هاكانين، تَموم مَرَدَم اين چَم فَهَمينِه كه شِما مِ شاگردِني.»

^{۳۶} شَمعونِ پَطْرُسِ باته: «آقا، كجه شوني؟» عيسى. باته: «تِ اَلِن نَتوندي اونجه اي كه مِ شومبه مِ دِمبالِ بِ اي؛ ولي بَعَدِ مِ دِمبالِ اِنِي.» ^{۳۷} پَطْرُسِ باته: «آقا، چه اَلِن نَتومبه تِ دِمبالِ بِيَمِ؟ مِ شِه جانِ تِ وسه دِمبه.» ^{۳۸} عيسى. باته: «تِ شِه جانِ مِ وسه دِنِي؟ حَيِيقَتِن، تِ ره گامبه، پِش از اون كه تِلا وَنَگِ هاكانه، تِ سه گَشِ مِ ره حاشا كاندِي.»

۱۴

مِنْ راه و راستی و زندگی هَسِمه

^۱ «شِمه دل پَریشون نَبُوئه. خِدا ره ايمون دارين؛ مِ ره هم ايمون دارين. ^۲ مِ پيپرِ سِره، خَلِه جا دَرِه، آگه اين جور نَبِيه، (آيا) شِما ره گاتمه شومبه تا پِتا جا شِمه وسه حاضر هاكائِم؟ ^۳ آگه بُورم و پِتا جا شِمه وسه حاضر هاكائِم، اون مووقه آي دِواره اِمبه و شِما ره شه پِلي وَرْمه، تا اونجه كه مِ دَرِمبه شِما هم دَووين. ^۴ جايي كه مِ شومبه، شِما وه راه دوندِني.» ^۵ توما وه ره باته: «آقا اِما نَدومِي كِجه شوني، پَس چي طي بَدونيم راه كِجه نه؟» ^۶ عيسى. وه ره باته: «مِنْ راه و راستي و زندِگي هَسِمه؛ هِيج كي چَز از طَرِيقِ مِ، آسْمونِي پيپرِ پِلي نِئِه. ^۷ آگه مِ ره اِشناسي بِنِي، مِ پيپرِ هم اِشناسيني؛ از اين بَعَدِ وه ره اِشناسيني و وه ره بَدِينِي.» ^۸ فِيلِپُّسِ وه ره باته: «آقا، آسْمونِي پيپرِ اِما ره سِراغِ هاده، كه هَمينِ آمه وسه وسه.» ^۹ عيسى. وه ره باته: «فِيلِپُّسِ، خَلِه وَخَتِ شِمه هَمراهِ دَرِمبه و هَمْتِي مِ ره نِشناسي اي؟ كِسي. كه مِ ره بَدِينِه، آسْمونِي پيپرِ بَدِينِه؛ پَس چي طي كه گاني ”آسْمونِي پيپرِ اِما ره سِراغِ هاده“؟ ^{۱۰} مِگه باورِ نِداري كه مِ در پيپرِ و پيپرِ در مِ دَرِه؟ گَبايي كه مِ شِما ره رَمبِه مِ چَم نَبِيه، بَلَكه پيپرِي كه در مِ دَرِه، وه هَسِه كه شِه كارا ره اِنجامِ دِنِه. ^{۱۱} مِ اين گَبِ باورِ هاكانين كه مِ در پيپرِ دَرِمبه و پيپرِ در مِ؛ وِگَرْنِه اون كاراا خاَطَرِي اين باورِ هاكانين.»

^{۱۲} «حَيِيقَتِن، شِما ره گامبه، اوني كه مِ ره ايمون داره، وه هم كارايي كه مِ كامبه ره كانده، و حَتِّي كاراا گَتِ تِر از اونِم كانده، چوون كه مِ پيپرِ پِلي شُومبه. ^{۱۳} هر چي، مِ اسمِ هَمراهِ دَرخواسِ هاكانين، مِ اونِ اِنجامِ دِمبه، تا پيپرِ، در رِيكَا جَلالِ تِيره. ^{۱۴} آگه مِ اسمِ هَمراهِ يه چي مِ چَم بَخواين، اونِ اِنجامِ دِمبه.»

عيسى روح القدس وَعَدِه ره دِنِه

^{۱۵} «آگه مِ ره دوس دارنِي، مِ احكامِ به جا بيارين. ^{۱۶} مِ، پيپرِ چَم خوامبه و وه پِتا ديبه پَشْتِيبونِ شِما ره دِنِه كه هَميشِ شِمه هَمراهِ دَووه، ^{۱۷} يعنِي روحِ راستي كه دِنيا نَتونده وه ره قَبولِ هاكانه، چوون نا وه ره وينده و نا اِشناسنه؛ ولي شِما وه ره اِشناسيني، چوون وه شِمه هَمراهِ يه جا دَرِه و در شِما مِونِدِنِه.»

^{۱۸} «شِما ره يَتِيمِ نَبِيلِمه؛ شِمه پِلي اِمبه. ^{۱۹} بَعَدِ اَزِ مَدْتِي ديبه دِنيا مِ ره نَوِنِدِه، ولي شِما ويندِني، چوون مِ زِنْدِمه، شِما هم زِنْدِگي كاندِينِي. ^{۲۰} اون روز فَهَمِينِي كه مِ در پيپرِ دَرِمبه و

شِما در مَن دَرِنی و مَن در شِما دَرِمبه. ^{۲۱} اونی که مَ احکام دارنه و اونا ره به جا یارنه، وه همونیه که مَ ره دوس دارنه؛ و اونی که مَ ره دوس دارنه، مَ پییر وه ره دوس دارنه و مَنم وه ره دوس دارمه و شه وه ره سِراغ دِمبه.»

^{۲۲} یهودا، نا یهودا! اَسْخَرِیو طَی، عیسی. ره باته: «آقا، چی طی که شه ره اما ره سِراغ دینی، ولی این دِنیا ره نا؟» ^{۲۳} عیسی باته: «اگه کسی مَ ره دوس داره، مَ کِلام به جا یارنه و مَ پییر وه ره دوس دارنه، و اما وه پَلی اِمبی و وه هِمراه زندگی کامبی. ^{۲۴} اونی که مَ ره دوس نِدارنه، مَ کِلام به جا نیارنه؛ و این کِلام که اِشْنُنی، مَ چِم نییه، بَلکه پییری چِم هَسه که مَ ره بَفرِسیه.

^{۲۵} «اینا ره وَخْتی شِما ره بائمه که هَمْتی شِمه هِمراه دَرِمبه. ^{۲۶} ولی اون پِشتیبون، یعنی رُوحِ القُدُس، که پییر وه ره مَ اسم هِمراه رِسنَدنه، وه همه چی ره شِما ره یاد دِنه و هر چی که مَن شِما ره بائمه ره شِمه یاد یارنه. ^{۲۷} شِمه وسه آرامش و سِلامتی به جا ایلمه؛ شه آرامش و سِلامتی ره شِما ره دِمبه. اونچی مَن شِما ره دِمبه، نا اون جوریه که دِنیا شِما ره دِنه. شِمه دل پَریشون نَبوئه و نییلین شِمه دل تَرَس دَکفه. ^{۲۸} پِشْنُسی که شِما ره بائمه، ”مَن شُومبه، ولی ای هم شِمه پَلی اِمبه.“ اگه مَ ره دوس داشتینی، مَ هِمراه خِشالی کاردینی، این وسه که پییر پَلی شُومبه، چوون پییر مَ چِم گت تِر. ^{۲۹} اِسا این پِش از این که اِتفاق دَکفه شِما ره بائمه، تا وَخْتی اِتفاق دَکنه ایمون بیارین. ^{۳۰} دِییه وَخْتِ زِیادی نَمونِدسه که شِمه هِمراه گب بَزِنم، چوون این دِنیا! رِئیس که شِیطانِ ذَره اِنه. وه مَ سَر هِیچ ادعای نِدارنه؛ ^{۳۱} وَلی مَن کاری ره کامبه که پییر مَ ره دَسْتور هِدا، تا دِنیا پَدونَه که پییر دوس دارمه. پَرِسین اینجه چِم بُوریم.

۱۵

حقیقی انگور دار هِسِمه

^۱ «مَن حقیقی انگور دار هِسِمه و مَ پییر باغبونه. ^۲ هر انگور رَزی که میوه نیاره، مَ پییر اون وِرینه، و هر انگور رَزی که میوه بیاره، اون هَرَس کاندِه تا وِیشتر میوه بیاره. ^۳ شِما اَلِیم کِلامی خا طَری که شِما ره بائمه، تَمیزنی. ^۴ شِما در مَن بَمونین، و مَن هم در شِما. همونجور اگه چله، دار گِش وَصل نَبوئه نَتونده شه چِم میوه بیاره، شِما هم نَتوندینی میوه بیارین اگه در مَن نَمونین.

^۵ «مَن انگور دارمه و شِما مَ رَزنی. کسی. که در مَن موندنه و مَن در وه، وه اونی که خله میوه یارنه؛ چوون سیوا از مَن هِیچ کاری نَتوندینی هاگانین. ^۶ اگه کسی. در مَن نَمونه، پتا رَز واری که وه ره دِم دِننه و خِشک بونه. خِشک رَزاره جَم کاندنه و تَش دِله دِم دِننه و سوزنِدنه. ^۷ اگه در مَن بَمونین و مَ کِلام در شِما بَمونه، هر چی خوانی، درخواس هاکنین که برآورده بونه. ^۸ مَ پییر جلال این جور آشکار بونه که شِما خله میوه بیارین؛ و این جوری ثابت کاندینی مَ شاگردینی.

^۹ «هَمون جور که پییر مَ ره دوس دارنه، مَنم شِما ره دوس دارمه؛ مَ مَحَبَّت دله بَمونین. ^{۱۰} اگه مَ احکام به جا بیارین، مَ مَحَبَّت دله موندینی؛ هَمون جور که مَن شه پییر احکام به جا یارمه و وه مَحَبَّت دله موندِمبه. ^{۱۱} این چیزا ره شِما ره بائمه تا مَ خِشالی، شِمه دله دَووه و

شِمه خِشالی کامل بَووه.

۱۲ «مِ حِکَم اینِ که هَمَدییه ره مِخَبَّتِ هاکانین، هَمون جور که منِ شما ره مِخَبَّتِ هاکاردمه. ۱۳ گتتر از اینِ مِخَبَّتِی دَنیه که یه نَفر شه جانِ شه رَفِقون وسه هاده. ۱۴ اگه اونچی شما ره حِکَم کامبه ره اِنجام هادین، مِ رَفِقونِی. ۱۵ دییه شما ره غِلام صدا نکامبه، چوون غِلام شه اربابِ کارا! مِ خَوَرِ نِدارنه. بلکه شما ره رَفِقِ صدا کامبه، چوون تِمووم چیزایی که شه پیپرِ مِ بُشِنِسیمه ره شما ره اونِ مِ باخوَرِ هاکاردمه. ۱۶ شما مِ ره اِنتخابِ نِکاردینی، بلکه منِ شما ره اِنتخابِ هاکاردمه و بَفرِسیمه تا بُورین و میوه بیارین و شِمه میوه بَمونه، تا هر چی پیپرِ مِ مِ اسمِ هِمراهِ بخواینِ شما ره هاده. ۱۷ منِ اینِ چیزا ره شما ره حِکَم کامبه که هَمدییه ره مِخَبَّتِ هاکانین.

۱۸ «اگه دِنیا شِمه جم بیزاره، بدونین که پش از شما مِ مِ بیزار بییه. ۱۹ اگه شما دِنیا! وسه بیئی، دِنیا شما ره شه اَدِمون واری دوس داشته. ولی چوون دِنیا! وسه نیئی، بلکه منِ شما ره دِنیا! مِ اِنتخابِ هاکاردمه، دِنیا شِمه جم بیزار. ۲۰ کِلامی که شما ره بائمه ره شه یاد دارین: ”غِلام شه اربابِ مِ گت تر نییه.“ اگه مِ ره اَدَّتِ ازار هاکاردنه، شما ره هم اَدَّتِ ازار کاندینه؛ و اگه مِ کلامِ عَمِلِ هاکاردنه، شِمه کِلامِ هَم عَمِلِ کاندینه. ۲۱ ولی مِ اسمِ خاَطِرِی که تِمووم اینِ کارا ره شِمه هِمراهِ کاندینه، چوون اونِی که مِ ره بَفرِسیه ره نِشناَسِنِه. ۲۲ اگه نِیمو بیمه و وشونِ هِمراهِ گب نَزو بیمه، گناه نِداشْتِنِه؛ ولی اَلِنِ دییه شه گِناهُونِ وسه عذر و بهونه ای نِدارنِه. ۲۳ کِسی که مِ مِ بیزار بوئه، مِ پیپرِ مِ هم بیزار. ۲۴ اگه وشونِ دله، کارایی نِکارده بیمه که جز منِ هیچ کس نِکارده، گناه نِداشْتِنِه؛ ولی، با اینکه اونِ کارا ره بَدینِه، هم مِ مِ و هم مِ پیپرِ مِ بیزارنه. ۲۵ ولی کِلامی که وشونِ توراتِ دله بییمو ونه حِیقَتِ بَرَسِه که گانه: ”وشونِ بی دلیلِ مِ مِ بیزار بیینه.“

۲۶ «ولی وَخْتِی اونِ پِشتیبونِ که اونِ پیپرِ طَرفِ مِ شِمه وسه رِسنِدمبه، بییه، یعنی حِیقَتِ رُوحِ که پیپرِ مِ اِنه، وه مِ خَوَرِ شِهادتِ دِنِه. ۲۷ و شما هم شِهادتِ دِینی، چوون از اوّل مِ هِمراهِ دِینی.

۱۶

۱ «همهٔ این چیزا ره شما ره بائمه تا شه اِیمونِ مِ نِکفین. ۲ شما ره عبادتگاهِ ها! مِ بیرونِ کاندینه و حتّی موقه ای رِسنه که هر کی شما ره بکوشه، خیال کاندِه خِدا ره خِدمِتِ هاکارده. ۳ این کارا ره کاندینه، چوون نا آسَمونی پیپرِ بِنِشاسینه، نام ره. ۴ ولی اینا ره شما ره بائمه تا وَخْتِی وه موقه بَرَسیه، شه یاد بیارین که شما ره باوته بیمه. این چیزا ره اوّل شما ره نااوتِمه، چوون شه، شِمه هِمراهِ دِیمه.

روح القدس کار

۵ «اسا اونِی که مِ ره بَفرِسیه پَلی شومبه، و هیچ کدوم نِپِرسِنِی، ”کجه شُونِی؟“ ۶ ولی چوون این چیزا ره شما ره بائمه، شِمه دلِ عَمِ مِ پر بَبیه. ۷ با این وجود حِیقَتِ شما ره کامبه، شِمه نَفَعِ که منِ بُورم. چوون اگه نِشوئم، اونِ پِشتیبونِ شِمه پَلی نِننه؛ ولی اگه بُورم

وه ره شمه پلي رسنډمبه.^۸ وختي اون پشتيبون بيهه، دنياا مردم گناه و صالح بين و داوري و سه محكوم كنده. ^۹ گناه و سه، چوون م ره ايمون نياري نه. ^{۱۰} صالح بين و سه، چوون پير پلي شومبه و ديهه م ره نويندي. ^{۱۱} و داوري و سه، چوون اين دنياا رئيس، كه شيطان محكوم بيهه.

^{۱۲} «همتي خله چيزا دارمه كه شما ره بارم، ولي آلن طاقت وه بشسن ندارني. ^{۱۳} ولي وختي حيقتي روح بيهه، شما ره، به تموم حيقتي رهبري كنده؛ چوون وه شه جم گب نزنده، بلكه اونچي اشنه ره گانه و شما ره اينده جم با خور كنده. ^{۱۴} وه م ره جلال دنه، چوون اونچي كه م و سه نه ره گرنه، شما ره خور دنه. ^{۱۵} هر چي پير دارنه، م و سه نه. اين و سه بايمه اونچي كه م و سه نه ره گرنه، شما ره خور دنه.

^{۱۶} «آت كم ديهه، م ره نويندي، ولي آت كم ديهه اي هم م ره ويندي.» ^{۱۷} اون وخت بعضي. از وه شاگردون همديهه ره باينه: «وه منظور چيه كه گانه "آت كم ديهه، ديهه م ره نويندي، و آت كم ديهه، اي دواره م ره ويندي"؟ يا اينكه گانه "چوون پير پلي شومبه"؟» ^{۱۸} پس وشون همديهه ره گاتنه: «"وه منظور از اينكه گانه: "آت كم ديهه، چيه؟ نفهمي چي خوري گب زنده؟" ^{۱۹} عيسى. دونه كه خواننه وه جم سئال هاكائين؛ پس وشون باته: «(ايا) اين و سه همديهه همراه بحث كانديني كه بايمه، "آت كم ديهه، ديهه م ره نويندي، ولي آت كم ديهه، اي دواره م ره ويندي"؟ ^{۲۰} حيقتن، شما ره گامبه، شما برمه زاري كانديني، ولي دنياا خشال بونه؛ شما ره غم و غصه گرنه، ولي شمه غم و غصه به خشالي تبديل بونه. ^{۲۱} يتا زنا بزائن مووقه درد گشنه، چوون كه وه مووقه برسبه؛ ولي وختي وه وچه دنياا بييمو، ديهه شه درد ياد نيارنه، چوون يتا آدم دنياا بييمو، خشال. ^{۲۲} همين جورم، شما هم آلن غم و غصه دارني؛ ولي اي دواره شما ره ويمبه و شمه دل خشال بونه و هيچ كي شمه خشالي ره شمه جم نينه. ^{۲۳} اون روز، ديهه هيچ چي م جم نخواني. حيقتن، شما ره گامبه، هر چي آسموني پير جم م اسم همراه بخواين، اون شما ره دنه. ^{۲۴} تا آلن م اسم همراه هيچي نخواسيني؛ بخواين تا بي داهاكائين كه شمه خشالي كامل بووه.

^{۲۵} «اينا ره مثل همراه شما ره بايمه؛ ولي مووقه اي رسنه كه ديهه اين جور شمه همراه گب نزمبه، بلكه پير خوري علي شما ره گامبه. ^{۲۶} اون روز، م اسم همراه درخواس كانديني. و شما ره نارمه كه من از طرف شما پير جم درخواس كامبه، ^{۲۷} چوون پير شه، شما ره دوس دارنه، چوون شما م ره دوس داشتيني و باور هاكارديني كه خداا طرف جم بييمومه. ^{۲۸} من پير طرف جم اين دنياا دله بييمومه؛ و آلن اين دنيا ره ترك كامبه و پير پلي شومبه.» ^{۲۹} اون وخت وه شاگردون باينه: «آلن ديهه علي گب زندي، نا مثل همراه. ^{۳۰} اسا ديهه دومي همه چي جم خور دارني و نياز دارني كسي ت جم سئالي پرسه. اين و سه، باور دارمي كه خداا طرف جم بييموي.» ^{۳۱} عيسى. وشون باته: «آلن، باور دارني؟ ^{۳۲} مووقه اي رسنه، كه حيقتن هم همين آلن هم برسبه، كه شما همه پخش پلا بوني و هر كدوم شه سره شوني و م ره تينا ايليني؛ ولي من تينا نيمه، چوون آسموني پير م همراه دره. ^{۳۳} اينا ره شما ره بايمه تا در من آرامش دارين. دنياا دله شمه و سه رحمت و عذاب دره؛ ولي شمه دل قرص بوئه، چوون من دنيا ره پيروز بيمه.»

عیسی دعا کننده

۱ وختی عیسی شه گپ تموم هاکارده، آسمون هارشیه و باته: «پیر، وه مووقه برسیه. شه ریکا ره جلال هاده تا ریکا هم ت ره جلال هاده. ۲ چون تموم آدمون اختیار وه ره هدایی، تا همه اونایی که ت وه ره هدایی ره زندگی ابدی هاده. ۳ زندگی ابدی این که ت ره، تینا خدای حقیقی، و عیسی. مسیح که ت بفرسی ره بشناسن. ۴ من کاری که ت م ره بسپاری ره انجام هدامه، و این جوری زمین سرت ره جلال هدامه. ۵ پس ای پیر، اسا شه پلی م ره جلال هاده، همون جلالی که پش از اون که دنیا به وجود بییه ت پلی داشته.

۶ «من ت اسم، اونایی ره که ت این دنیا دله م ره هدایی، آشکار هاکارده. اونا ت وسه بینه و ت وشون م ره هدایی، و وشون ت کلام به جا بیارده. ۷ اسا بقمسنه اون چی م ره هدایی، ت ظرف جم بییه ۸ چون کلامی ره که م ره هدایی، وشون هدامه، و وشون اون قبول هاکارده و حقیقتن بقمسنه که ت ظرف جم بیوممه، و باور هاکارده که ت م ره بفرسی ای. ۹ من اونا وسه دعا کامبه؛ من این دنیا وسه دعا نکامبه بلکه اونایی وسه که ت م ره هدایی وسه دعا کامبه، چون وشون ت وسه هسنه. ۱۰ هر چی من دارمه، ت وسه هسه و هر چی ت دارن، م وسه هسه؛ و من وشون دله جلال بییتمه. ۱۱ ویشتر از این دییه دنیا دله نموندیمه، ولی وشون دنیا دله درنه؛ من ت پلی امبه. ای قدوس پیر، اونایی ره که م ره هدایی ره شه اسم همراه حفظ هاکن، تا پتا بوون، همون جوری که اما پتا هسیمی. ۱۲ من تا وختی که وشون همراه دیمه اونایی که ت م ره هدایی ره ت اسم همراه حفظ هاکارده، من وشون جم حفاظت هاکارده، هیچ کدوم از اونا هلاک نینه، جز اون هلاکت ریکا، تا اونچی مقدس نوشته دله بنوشته بییه حقیقت برسه. ۱۳ ولی اسا ت پلی امبه و این گبا ره مووقه ای زمبه که همتی این دنیا دله درمبه، تا م خشالی ره شه دل دله کامل دارن. ۱۴ من ت کلام وشون هدامه، ولی دنیا وشون جم بزار بییه، چون این دنیا جم نینه، همون جور که من این دنیا جم نیمه. ۱۵ من نخوامبه وشون این دنیا جم بوری، بلکه خوامبه وشون اون شریر جم حفظ هاکنی. ۱۶ وشون این دنیا جم نینه، همون جور که من این دنیا جم نیمه. ۱۷ حقیقت وشون یاد هاده تا مقدس بوون، ت کلام حقیقت. ۱۸ همون جور که ت م ره دنیا دله بفرسی ای، من هم وشون دنیا دله بفرسیمه. ۱۹ من شه ره وشون وقف کامبه، تا وشون هم شه ره حقیقت وقف هاکنن.

۲۰ «م فقط وشون وسه درخواس نکامبه، بلکه اونایی وسه هم که توسط وشون پیغوم، من ره ایمون یارننه، ۲۱ تا همه پتا بوون، همون جوری که ت ای پیر در من دری و من در ت. جوری هاکن که وشون هم در اما بوون، تا دنیا باور هاکنه که ت م ره بفرسی ای. ۲۲ من جلالی که م ره هدایی ره، وشون هدامه تا پتا بوون، همون جور که اما پتا هسیمی؛ ۲۳ من در وشون و ت در من دری. جوری هاکن تا وشون هم کاملاً پتا بوون تا دنیا بدونه که ت م ره بفرسی ای، و وشون همون جوری دوس داشتی که م ره دوس داشتی. ۲۴ ای پیر، خوامبه

اونایی که م ره هدایی م همراه دَوون، همون جه که مِ دَرَمبه، تا م جلالِ بَوین، جلالی که ت م ره هدایی؛ چون قَبَلِ آز اینکه دنیا شروع بَووه م ره دوس داشتی.^{۲۵} «ای صالح پییر، هر چن دنیا ت ره نِشناسنه، ولی مِ ت ره اِشناسمبه، و اینا دوندنه که ت م ره بفرسی ای.»^{۲۶} مِ ت اسمِ وشون بَشناسندیمه و آی دِواره اِشناسندمبه، تا محبَّتی که ت م ره داشتی، وشون دله هم دَووه و مِیم وشون دله دَووم.»

عیسی دسگیر بوونه

^۱ عیسی بعد از اینکه شه گِب بَزو، شه شاگردون همراه قدرون دَره اون دَس بُورده. اونجه پتا باغ دَبیه، عیسی و وه شاگردون باغ دله بُوردنه.^۲ یهودا، کسی که عیسی ره خیانت هاکارده هم اونجه جِم خَوِر داشته، چون عیسی. و وه شاگردون معمولاً اونجه جِم بونِسنه.^۳ پس یهودا یه دسه از سربازون و معبد گت گت کاهنون و علما فرقه فریسی. مامورون بیتنه، اونجه بییمو. وشون فانوس و مشعل و سلاح همراه اونجه بَرِسینه.^۴ عیسی، با اون که دونسه چی وه سرانه، پش بُورده و وشون باته: «کِنه دِمبال گِردنی؟»^۵ وشون باتنه: «عیسی. ناصری.» باته: «مِن وه هِسَمه.» یهودا، کسی. که وه ره خیانت هاکارده بییه هم وشون همراه ایست هاکارده بییه.^۶ وختی عیسی باته: «مِن وه هِسَمه،» وشون عَقَب عَقَب بُوردنه و بنه سر دکتنه.^۷ عیسی. آت کش دَبیه وشون جِم بَرِسینه: «کِنه دِمبال گِردنی؟» وشون باتنه: «عیسی. ناصری.»^۸ عیسی. باته: «شما ره باتمه که مِمن وه هِسَمه. پس اگه م دِمبال گِردنی، بییلین اینا بُورن.»^۹ این باته تا اونچی که پشتر باواته بییه به حقیقت بَرسه که: «هیچ کدوم از اونایی که م ره هدائی ره از دَس ندامه.»

^{۱۰} اونوخت شمعون پطرس، شمشیری که شه همراه داشته ره بکشیه و کاهن اعظم نوکرِ راس گوش بَزو و بَوریه. اون نوکرِ اسم مالخوس بییه.^{۱۱} عیسی. پطرس باته: «شه شمشیر غلاف هاگان! (آیا) نوسه پیاله ای ره که پییر م ره هدا ره بنوشم؟»

^{۱۲} بعد سربازون، شه فرمانده و یهودیون مأمورون همراه عیسی. ره بییتنه و وه ره دوسنه ^{۱۳} و اول وه ره حنّا پلى بُوردنه. چون حنّا قیفا زَن پییر بییه. و قیفا اون سال، قوم کاهن اعظم بییه.^{۱۴} قیفا همونی بییه که یهودیون باته: بهتر یه نفر قوم وسه بَمیره.

پطرس، عیسی ره حاشا کاندِه

^{۱۵} شمعون پطرس و پتا دَبیه شاگرد، عیسی. دِمبال بُوردنه. چون اون شاگرد کاهن اعظم آشنا بییه. پس عیسی. همراه، کاهن اعظم سِرِه حیاط دله بُورده.^{۱۶} ولی پطرس در پشت ایست هاکارده. پس اون پتا دَبیه شاگرد که کاهن اعظم آشنا بییه، بیرون بُورده و پتا زنا همراه که دَرَبون بییه، گِب بَزو و پطرس دله بُورده.^{۱۷} اون وخت اون زنا که دَرَبون بییه، پطرس جِم بَرِسینه: «مگه ت هم پتا از وه شاگردون نی ای؟» پطرس جواب هدا: «نا، نیمه.»

۱۸ هُوا سَرْد بِيِيه. نوکرون و مامورون زِغَالِ هِمراه نَش رووِشِن هاکارده بِيِيه و وه دُور اِيست هاکارده بِيِيه و شه ره گرم کارِدنه. پَطْرُس هم وشون هِمراه اِيست هاکارده بِيِيه و شه ره گرم کارده.

۱۹ اون وخت کاهن اعْظِم عيسی- چِم، وه شاگردون و تعاليم خُوری پِرسِيه. ۲۰ عيسی- جِواب هِدا: «مِن دِنيا! هِمراه عَلِي غب بَزومه و هَميش عبادتگاه و مَعِيدِ دلِه که تِموم يهوديون چِم بونِه، تعليم هِدامه و خَلوتِ دلِه هيچي ناوْتِمه. ۲۱ چه م چِم سِئال کاندی؟ اونايي که م گِب بَشُنْسِنه ره پِرس! وشون دوندِنه چي باْتِمه. ۲۲ وختي عيسی اينِ باته، يتا از مامورون که اونجه اِيست هاکارده بِيِيه، وه ديم چک بَزو و باته: «کاهن اعْظِم جِواب اينجور دِنی؟» ۲۳ عيسی- باته: «اگِه اِشْتباه باْتِمه، اونِ ثابت هاکان؛ ولی اگِه راس باْتِمه، چه م ره زَندي؟» ۲۴ بعد حَتّا وه ره دَس دَوَسه قِيافا! پَلي، که کاهن اعْظِم بِيِيه، بَفِرسِيه. ۲۵ همون موقه ای که شَمعونِ پَطْرُس تَش پَلي اِيست هاکارده بِيِيه و شه ره گرم کارده، بعضيا وه چِم پِرسِيه: «مگه تِ هم يتا از وه شاگردون ني ای؟» وه حاشا هاکارده و باته: «نا! نيمه.» ۲۶ کاهن اعظم يتا از نوکرون، همون گَس فاميل که پَطْرُس وه گوش بُوری بِيِيه، باته: «مگه مَن شه تِ ره اون باغ دلِه وه هِمراه نَدِيْمه؟» ۲۷ پَطْرُس آی دِواره حاشا هاکارده. همون لحظه تِلا ونگ هاکارده.

عيسی و پِلاطُس

۲۸ بعد زود صواحی، عيسی- ره قِيافا! وَر چِم، فرموندار کاخِ دلِه بُورِدنه. وشون شه، فرموندار کاخ دلِه نَشِينه تا نَجس نُوون و بَتونِن پَسَخِ عِيدِ شومِ بَخورِن. ۲۹ پس پِلاطُس وشون پَلي بيرون بِيِيْمو و پِرسِيه: «اين مَردي ره به چه جرمي متهم کاندِيني؟» ۳۰ وشون جِواب هِدا: «اگِه اين مَردي گِناهار بِيِيه، وه ره تِ تحويل نَدام.» ۳۱ پِلاطُس وشون باته: «شما شه وه ره بُورِن و طبق شه شَرِيعت وه ره محاکمه هاکانين.» يهوديون باْتِنه: «اما اجازه نِداری هيچ گَس بَمَرْدَنِ وسه محکوم هاکانيم.» ۳۲ اين جوری عيسی- گب در مورد اينکه باوته بِيِيه چي طی مِيرِنه، حَيِيقَت بَرَسِيه.

۳۳ آی دِواره پِلاطُس کاخِ دلِه بَرْدِگَرْدَسه و دَسْتور هِدا عيسی- ره، وه پَلي بيارِن و وه ره باته: «تِ يهوديون پادشاهی؟» ۳۴ عيسی باته: «تِ شه، شه چِم اين گاني؟ يا بَقِيه م خُوری تِ ره باْتِنه؟» ۳۵ پِلاطُس باته: «مگه مَن يهوديمه؟ تِ قوم و مَعِيدِ گت گت کاهنون، تِ ره م تحويل هِدا: «چی هاکاردی؟» ۳۶ عيسی باته: «م پادشاهی اين دِنيا! چِم نِيِيه. اگِه م پادشاهی اين دِنيا! چِم نِيِه، م نوکرون جَنگ کارِدنه تا يهوديون دَس گرفتار نُووم، ولی م پادشاهی اين دِنيا! چِم نِيِه.» ۳۷ بعد پِلاطُس عيسی ره باته: «پس تِ يتا پادشاهی؟» عيسی- باته: «تِ شه گاني که مَن يتا پادشاهيمه. چوون که مَن اين وسه مارِ چِم بَزَا بِيْمه و اين وسه اين دِنيا! دلِه بِيِيْمومه تا حَيِيقَتِ وسه شَهادت هَادِم. پس هر کي که حَيِيقَتِ چِم هَسه، م گِب گوش دَنه.» ۳۸ پِلاطُس پِرسِيه: «حَيِيقَتِ چيه؟»

وختي اين باته، آی دِواره بيرون يهوديون پَلي بُورده و وشون باته: «مَن هيچ دَلِيلِي وه مَحکوم هاکارْدَنِ وسه پي دا نَکاردِمه.» ۳۹ ولی شِمه رسم اين که پَسَخِ عِيدِ دلِه ونه يتا زَندونِي

ره شِمه وِسِه آزاد هاكائِم؛ خوانِی یهودیونِ پادشاه ره شِمه وِسِه آزاد هاكائِم؟»^{۴۰} وِشون آی دِواره داد بَزونه بائنه: «این مردی ره نا، باراباسی آزاد هاكان!» و باراباس پتا راهزنِ بییه.

۱۹

عیسی ره مصلوب کاندینه

^۱ اون وخت پیلاتس دَسْتور هدا عیسی. ره بیرن و شلاق بَزِن. ^۲ سربازون ظلی جم پتا تاج بپافتنه، وه گله سر بیپشتنه و پتا ارغوونی قُوا وه تَن دپوشندینه، ^۳ و وه پلی اییمونه، گائنه: «سِلَام بر یهودیون پادشاه!» و وه ره چک زونه.

^۴ پیلاتس ات گش دییه بیرون بُورده و وِشونِ باته: «هارشین؛ اَلِن وه ره شِمه پلی بیرون یارمه تا بدونین که مَن هیچ جرمی وه مَحکوم هاكاردنِ وِسِه پی دا نْکاردمه.»^۵ پس عیسی، تاج از ظلی وه گله سر و ارغوونی قُوا وه تَن، بیرون بییمو. پیلاتس وِشونِ باته: «هارشین، این هم، هَمون مردی!»^۶ وختی مَعْبِدِ گتِ کاهِنون و مَعْبِدِ مامورون وه ره بدینه، شونگ بَکشیننه، بائنه: «وه ره مصلوب هاكان! وه ره مصلوب هاكان!» پیلاتس وِشونِ باته: «شما شه وه ره بُورین و مصلوب هاكانین، چوون مَن هیچ جرمی وه مَحکوم هاكاردنِ وِسِه پی دا نْکاردمه.»^۷ یهودیون چواب هدا: «اما شریعتی داری که طبق آمه شریعت وه ونه بَمیره، چوون ادعا کاندِه خدا ریکا.»

^۸ وختی پیلاتس این بَشْنَسِه، ویشتر بَپرسیه، ^۹ آی دِواره کاخ دله بَرْدِگِردسه و عیسی. جم بَپرسیه: «تِ کجایی هسی؟» ولی عیسی. هیچی چواب نِدا. ^{۱۰} پیلاتس وه ره باته: «م همراه گب نَزندی؟ مگه ندوندی مَن این اختیار دارمه تِ ره آزاد هاكائِم یا تِ ره مصلوب هاكائِم؟»^{۱۱} عیسی. باته: «اگه خدا، این اختیار تِ ره نِدا بییه تِ هیچ اختیاری م سر نداشتی؛ این وِسِه، اونی که م ره ت تحویل هدا، وه گناه ویشتر.»^{۱۲} از اون بعد پیلاتس این دِمبال دَییه که وه ره آزاد هاكانه، ولی یهودیون داد زونه و گائنه: «اگه این مردی ره آزاد هاكائی، قیصرِ رَفِق نی ای. هرکی پادشاهی ادعا ره هاكانه، قیصرِ همراه مَخالَفَت کاندِه.»

^{۱۳} وختی پیلاتس این گب بَشْنَسِه، عیسی. ره بیرون بیارده و شه داوری تَخْتِ سر هِنیشته، جایی که به «سنگفرش» معروف بییه و آرامی زوون اون «جَبَّاتا» گائنه.^{۱۴} اون روز، پتا روز قبل از پَسَخِ عید بییه، که یهودیون شه ره پَسَخِ عید وِسِه حاضر کاردنه، نَزیکِ ظَهر بییه. پیلاتس یهودیونِ باته: «هارشین این هم شِمه پادشاه!»^{۱۵} وِشون شونگ بَکشیننه: «وه ره بَکوش! وه ره بَکوش و وه ره مصلوب هاكان!» پیلاتس وِشونِ باته: «(آیا) خوانی شِمه پادشاه ره مصلوب هاكائِم؟» مَعْبِدِ گتِ کاهِنون چواب هدا: «اما به جز قیصر. پادشاه دَییه ای نِدارمی.»^{۱۶} سر آخر پیلاتس عیسی. ره وِشونِ تحویل هدا تا وه ره مصلوب هاكائِن، پس وِشون عیسی ره بَیئنه و بُورنده.

عیسی ره مصلوب کاندینه

^{۱۷} عیسی. شه صلیبِ دوش بَکَشِیه، به مَحَلی که وه اسمِ گَلِه کاسه و آرامی زوون جُلجُتا

گاتنه، بورده. ^{۱۸} اونجه وه ره مصلوب هاگردنه. وه همرا، د نَفر ديه هم مصلوب بينه، و اون دتا عیسی. د طرف دینه و عیسی. وشون میون ديه. ^{۱۹} پیلأس دستور همراه پتا کتیه بنوشتنه و اون صلیب سر بزونه. اون سر بنوشته بيه بيه: عیسی ناصری، یهودیون پادشاه. ^{۲۰} خله از یهودیون اون کتیه ره بخوندسنه، چون جایی که عیسی. ره مصلوب هاگردنه شهر نزیکی بيه و اون کتیه، آرامی و لاتینی و یونانی زوون بنوشته بيه بيه. ^{۲۱} پس یهودیون گت گت کاهنون، پیلأس باتنه: «ننویس "یهودیون پادشاه"، بلکه بنویس این مردی، گاته که من یهودیون پادشاهمه.» ^{۲۲} پیلأس باته: «هر چی بنوشته، ديه بنوشته.»

^{۲۳} وختی سربازون عیسی. ره مصلوب هاگردنه، وه جمه ره بییتنه، چهار قسمت رسد هاگردنه و هر کدوم پتا قسمت بییتنه. وختی وه قوا ره برسینه، بدینه پیره هسه و درز ندارنه. ^{۲۴} پس همدیه ره باتنه: «این تیکه نکینم، بلکه قرعه دم هادیم بوینیم کنه وسه بونه.» این جوری مزامیر نوشته حیقت برسیه که:

«م جمه ره شه میون رسد هاگردنه

و م قواا سر قرعه دم هدانه.»

پس سربازون این جور هاگردنه.

^{۲۵} عیسی. صلیب نزیکی، وه مار، وه خاله، و مریم، گلوپاس زنا و مریم مجدلیه ایست هاگاردنه. ^{۲۶} وختی عیسی. شه مار و اون شاگردی که وه ره دوس داشته ره بدینه وه پلی ایست هاگاردنه، شه مار باته: «ای زن هارش، این ت ریکا.» ^{۲۷} بعد اون شاگرد باته: «هارش این ت مار.» از اون ساعت، اون شاگرد، عیسی مار شه سره بورده.

عیسی بمردن

^{۲۸} بعد از اون عیسی. که دونسه ديه همه چی تموم بيه، اون وسه که مقدس نوشته انجام برسه، باته: «م ره تشنائه.» ^{۲۹} اونجه پتا ظرف ترش بيه شراب جم پر، ديه. پس پتا ابر که ترش بيه شراب دله بزو بینه ره پتا زوفا دار چله سر بییشتنه، و عیسی. دهون پلی بورده. ^{۳۰} وختی عیسی ترش بيه شراب بچشیه، باته: «تموم بيه.» بعد شه سر جر بیارده و شه روح تسلیم هاگاردنه.

^{۳۱} چون اون روز، «پسخ ید آماده بیین» روز بيه، و روز بعد، یهودیون گت مقدس شنبه بيه. یهودیون گت گت نخواسنه جسدا تا فردا صلیب سر بمونه، پیلأس جم بخواسنه تا اون سه نفر لینگ ساق بشکین، تا بتونن وشون جسد صلیب جم جر بیارن. ^{۳۲} پس سربازون بییمونه و اون د نَفر لینگ ساق که عیسی. همراه مصلوب بيه بینه ره بشکسنه. ^{۳۳} ولی وختی عیسی. ره برسینه و بدینه بمرده، وه ساقا ره نشکسنه. ^{۳۴} ولی پتا از سربازون وه پلئه دله نیزه بزو و درجا وه پلئه جم خون و اوه بیرون بییمو. ^{۳۵} کسی. که این بدینه، شهادت دنه تا شما هم ایمون بیارین. وه شهادت راس و وه دونده که دره حیقت گانه. ^{۳۶} اینا اتفاق دکتته تا مقدس نوشته حیقت برسه که: «هیچ کدوم از وه استکاه نشکینه،» ^{۳۷} و همین جور هم پتا قسمت ديه از مقدس نوشته گانه: «اونی که نیزه بزونه ره، ایشینه.»

۳۸ بعد از این اتفاقا، یوسف، که اهلِ رامه بیبه، پیلائسِ جم اجازه بخواسه تا عیسی جسدِ بیره. یوسف عیسی- شاگرد بیبه، ولی یواشکی، چوون یهودیونِ جم ترسیه. پیلائس وه ره اجازه هدا. پس بییمو، عیسی- جسدِ بیته. ۳۹ نیقودیموس هم که پشتر شبونه عیسی- پلی بُورده بیبه، بییمو و شه همراه سی کیلو مُر و عود بیارده. ۴۰ پس وشون عیسی- جسدِ بیته، اون طبق یهودِ رسمِ عطریجاتِ همراهِ گفنِ دله دپیته. ۴۱ اونجه که عیسی مصلوب بیبه، پتا باغ دَیبه و اون باغ دله پتا تازه مقبره دَیبه که همتی مرده‌ای ره اون دله نپشته بیته. ۴۲ پس چوون «یهودیون آماده بیین» روز، پسخِ عیدِ وسه بیبه و اون مقبره هم همون نزیکی بیبه، عیسی جسدِ اون دله بیپشته.

۲۰

عیسی زنده بونه

۱ هفته اُولین روز، زود صواچی، مووقه ای که همتی هوا تاریک بیبه، مَریمِ مَجْدَلِیّه مقبره سَرِ بییمو و بدیته که سنگ مقبره، دَرِ وَر کِنار بُورده. ۲ پس دوو همراه شَمعونِ پَطْرُس و اون شاگردی که عیسی وه ره دوس داشته پلی، بُورده و وشونِ باته: امه سرورِ مقبره جم بُورده و ندومبی کجه بیپشته. ۳ پس پَطْرُس و اون پتا شاگرد بیرون بییمونه، مقبره سمت راه دَکِینه. ۴ و هر دتا با هم دوو کارنده؛ ولی اون پتا شاگرد، پَطْرُس پش دَکِته و اَوّل مقبره ره بَرسیه. ۵ دَلا بیبه، مقبره دله ره هارشیه بدیته که گفنِ پارچه اونجه دَره، ولی دله نَشیه. ۶ بعد شَمعونِ پَطْرُس هم وه دِمبال بییمو و مقبره دله بُورده، بدیته که گفنِ پارچه اونجه دَره، ۷ ولی دَسَمالی که عیسی گله دور دوسه بیبه گفنِ پلی دنی بیبه بلکه سیوا تا هاکارده یه جا دَیبه بیبه. ۸ پس اون پتا شاگرد که اَوّل مقبره ره بَرسیه بیبه هم، دله بُورده، بدیته و ایمون بیارده. ۹ چوون همتی شاگردونِ مقدس نوشته ره نَقهَمسه بیبه که وه ونه مرده ها جم زنده بوه. ۱۰ بعد، اون دتا شاگرد شه سِرِه بَرَدِگِرْدِسِه.

۱۱ ولی مَریم، مقبره بیرون ایست هاکارده بیبه و برمه کارده. وه همون جور که برمه کارده دَلا بیبه تا مقبره دله ره هارشه. ۱۲ همون مووقه دتا فرشته ره اِسِبه لَواسِ همراه، اونجه ای که عیسی- جسدِ بیپشته بیبه، بدیته، پتا وه گله جا سَر و پتا دَیبه وه لینگِ جا سَر نپشته بیبه. ۱۳ وشون وه ره باته: «ای زَن، چه برمه کاندی؟» مَریم جواب هدا: «م سرور بُورده و ندومبه و وه ره کجه بیپشته.» ۱۴ وَختی این باته، بَرَدِگِرْدِسِه و بدیته عیسی- اونجه ایست هاکارده، ولی نَقهَمسه که وه عیسی- ئه. ۱۵ عیسی- وه ره باته: «ای زَن چه برمه کاندی؟ کِنه دِمبال گِرْدنی؟» مَریم خیال هاکارده باغبون، باته: «آفا، آگه ت وه ره بییتی، م ره بار کجه بیپشتی تا بُورم و وه ره بَریم.» ۱۶ عیسی- وه ره باته: «مَریم! مَریم بَرَدِگِرْدِسِه و آراچی زوونِ همراه باته: «رَبُونی!» (یعنی اَسا). ۱۷ عیسی- وه ره باته: «م گش نَخور، چوون همتی پییر پلی لو نَشیمه. ولی م برارونِ پلی بُور و وشون بار که من شه پییر و شمه پییر و شه خدا و شمه خِدا پلی لو شومبه.» ۱۸ مَریم مَجْدَلِیّه بُورده و شاگردونِ خور هدا که «خِداوندِ بدیمه!» و

اون چیزایی که عیسی وه ره باوته بییه ره وشونِ باوته.

عیسی شاگردونِ ظاهر بونه

^{۱۹} همون روز نِماشون، که هفته اولین روز بییه، شاگردون دور هم جم بینه و یهودیونِ ترسِ جمِ درا ره قفل هاکارده بینه، عیسی بییمو و وشون میون، ایست هاکارده و باته: «سَلام بر شما!» ^{۲۰} وختی این باته، شه دَس و پَلی ره وشونِ سراغ هدا. شاگردون وختی خداوندِ بدینه خِشال بینه. ^{۲۱} عیسی. آی دِواره و وشونِ باته: «سَلام بر شما! همون جور که پیپر م ره بفرسبه، منم شما ره فرسندمبه.» ^{۲۲} وختی این باته، پی هاکارده و باته: «روح القدس بیرین.» ^{۲۳} اگه یه نفر گناهونِ بپخشین، وشون بخشیده بونه؛ و اگه یه نفر گناهونِ بپخشین، بخشیده نبونه.»

عیسی و توما

^{۲۴} مووقه ای که عیسی بییمو، توما، یَتا از دِوازده شاگرد، که وه ره دِقلو گاتنه، وشون همراه دَنی بییه. ^{۲۵} پس بقیه شاگردون وه ره باتنه: «خداوندِ بدیمی!» ولی توما وشونِ باته: «تا شه، میخا جا، وه دَسا دله نوینم و شه انگوس وه میخا جا! سر نیلیم و شه دَس وه پَلی سولاخ دله نیلیم، باور نکامبه.» ^{۲۶} هشت روز دییه عیسی. شاگردون آی دِواره سره دله دینه و توما وشون همراه دییه. با وجود اینکه درا قفل بینه، عیسی. بییمو و وشون میون ایست هاکارده و باته: «سَلام بر شما!» ^{۲۷} اون وخت توما ره باته: «شه انگوس اینجه بییل و م دسا ره بوین، و شه دس پش بیاروم و پَلی سولاخ دله بییل و پی ایمون نَواش، بلکه ایمون دار.» ^{۲۸} توما وه ره باته: «م خداوند و م خدا!» ^{۲۹} عیسی. باته: «چوون م ره بدی ای ایمون بیاردی؟ خِش به حال اونایی که ندینه ایمون بیاردنه.»

این کتابِ هدیف

^{۳۰} عیسی. خله نشونه ها و معجزاتِ دییه هم شاگردونِ پَلی هاکارده که این کتابِ دله بَنوشته نییه. ^{۳۱} ولی اینا بَنوشته نییه تا باور هاکانین که عیسی، همون مَسیح موعود، خدا! ریکا، تا این ایمونِ همراه، وه اسمِ دله زندگی دارین.

۲۱

عیسی هفت تا از شه شاگردونِ ظاهر بییه

^۱ بعدِ از این اتفاقا، عیسی. آت گش دییه تیپریه دریا پَلی که همون جلیلِ دریا بییه، شه ره شاگردونِ آشکار هاکارده. وه این جور شه ره آشکار هاکارده: ^۲ یَتا روز شمعونِ پطرس، توما که وه ره دِقلو گاتنه، نَتائیل اهل قانای جلیل، زیدی ریکائون و دِتا شاگردِ دییه با هم دینه. ^۳ شمعونِ پطرس وشونِ باته: «من شومبه ماهی بیرم.» وشونِ باتنه: «اما هم ت همراه امبی.» پس بیرون بُوردنه، لَتکا سوار بینه. ولی اون شو هیچی ماهی نییتنه. ^۴ زودِ صواحي،

عیسی۔ دریا! لو ایست هاکارده بییه؛ ولی شاگردون نفهمسنه وه عیسی۔ نه. ° عیسی۔ وشونِ باته: «وچون، هیچی ماهی بییتینی؟» جواب هِدانه: «نا!» ۶ عیسی۔ باته: «تور لتکا! راسِ ظریف دم هادین که گرنی.» وشون این جور هاگردنه و آنده ماهی زیاد بییه که دییه نتونسنه تور لتکا! دله بکشن. ۷ اون شاگردی که عیسی۔ وه ره دوس داشته، پطرس باته: «خداوند! شمعون پطرس وختی بَشْنسه خِداوند، شه چمه ره دپوشیه - چوون چمه ره کارِ وسه شه تن چم در بیارده بییه - و شه ره دریا! دله دم هدا بییه. ۸ دییه شاگردون همون جوری که تور پر از ماهی ره شه دِمبال کشینه لتکا! همراه بییمونه، چوون وشون دریا! لو چم دور نبینه و حدود صد متر فاصله داشتنه.

۹ وختی دریا! لو پرسینه، بدینه پتا تش، زغال همراه رووشنِ و اون سر ماهی ذره، و نونم ذره. ۱۰ عیسی وشونِ باته: «از اون ماهیا که آین بییتنی، بیارین.» ۱۱ شمعون پطرس لتکا دله بُورده و تور دریا! لو بکشیه. تور گت گت ماهی چم پر بییه، صد و پنجاه و سه تا ماهی تور دله دییه، با اینکه تور دله خله ماهی دییه ولی تور پاره نییه. ۱۲ عیسی۔ وشونِ باته: «بئین صبونه بخرین.» هیچ کدوم از شاگردون جرأت نکاردنه وه چم پیرسن، «ت کی هسی؟» چوون دونسنه خِداوند. ۱۳ عیسی۔ پش بییمو، نون و ماهی ره بییته و وشونِ هدا. ۱۴ این سوّمین گشی بییه که عیسی بعد از زنده بئین، شه ره شاگردون آشکار کرده.

عیسی و پطرس

۱۵ بعد از صبونه، عیسی شمعون پطرس چم پرسیه: «ای شمعون، یوحنا! ریکا، م ره اینا! چم ویشتر دوس دارنی؟» وه جواب هدا: «آره آقا! ت که دوندی ت ره دوس دارمه.» عیسی وه ره باته: «م وره ها ره خِراک هاده.» ۱۶ دوّمین گش عیسی۔ وه چم پرسیه: «ای شمعون، یوحنا! ریکا، م ره دوس دارنی؟» شمعون پطرس جواب هدا: «آره آقا! دوندی که ت ره دوس دارمه.» عیسی باته: «م گسفنا ره گالشی هاگان.» ۱۷ سوّمین گش عیسی۔ وه ره باته: «ای شمعون، یوحنا! ریکا، م ره دوس دارنی؟» پطرس از اینکه عیسی سه گش وه چم پرسیه، «م ره دوس دارنی؟» نارخت بییه و باته: «آقا، ت همه چیه چم خور داری؛ ت که دوندی ت ره دوس دارمه.» عیسی باته: «م گسفنا ره خِراک هاده.» ۱۸ حیقتن، ت ره گامبه، وختی که چوون ت ربی ای شه گیر وستی و هر جا خواسی شی ای؛ ولی وختی پیر بوی شه دسا ره واز کاندی و یه نفر دییه ت کمر وندنه، ت ره به جایی که نخوانی بُوری ورنه.» ۱۹ عیسی این باته تا پطرس بدونه، چی طی میرنه و خدا ره جلال دنه. بعد عیسی وه ره باته: «م دِمبال برو.» ۲۰ اون وخت پطرس بردگرسه و بدیته اون شاگردی که عیسی۔ وه ره دوس داشته وشون دِمبال اینه. وه همونی بییه که شوم سر، عیسی۔ پلیه ور کم هدا بییه و وه چم پرسی بییه، «آقا، کی ت ره دشمن تسلیم کاند؟» ۲۱ وختی پطرس وه ره بدیته، عیسی چم پرسیه: «آقا، پس وه سر چی انه؟» ۲۲ عیسی۔ پطرس باته: «اگه بخوام تا م بردگرسن موقه وه زنده بَمونه، ت ره چیه؟ ت م دِمبال برو!» ۲۳ پس این گب، پرارون دله دپیته که اون شاگرد نمیرنه، در صورتی که عیسی۔ پطرس ناوته که وه نمیرنه، بلکه باته «اگه بخوام تا م بردگرسن موقه زنده بَمونه، ت ره چیه؟»

این همون شاگردِ که این چیزا ره شهادت دِنه و اینا ره بَنوشته. اِما دومی که وه شهادت
راسی.^{۲۴}
عیسی خله کارا دَییه هم هاکارده که اگه یِتتا یِتتا بَنوشته بونسه، گِمون نَکامبه حَتّی تِموم
دنیایِ کتابا هم تونسنه اون نوشته ها ره شه دله جا هادِن.^{۲۵}

